

Kobylístek

Nová rubrika	3
Pavel Fischer	6
Ježíš osvobozuje	14
Tříkrálová sbírka 2014	21
Rozhovor s Z. Jirákovou	26
Dým mladistvým	37

Nebeská karabiniérka

fotoreprotáž Vojty Muchy str. 22 – 23

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

v posledních dnech mne velice zaujaly tři události.

Ta první je úplně nejčerstvější. Pátek 31. 1., liturgická a pak divadelní oslava Dona Boska. Kostel i divadlo praskaly ve švech. Že by loňská návštěva Dona Boska naše salesiánské centrum ze sna probudila a novou krev vlila? O nás salesiánech občas "zlé jazyky" říkají, že není snadné poznat, kdy končí bohoslužba a začíná divadlo, nebo i opačně, kdy končí divadlo a začíná bohoslužba. A já nevím, je-li to dobře nebo špatně. Není to třeba lehká obměna hesla sv. Benedikta: Modli se a pracuj, v modli se a raduj se? Mně to tak v ten krásný večer 31. ledna připadalo. Hezká liturgie s pěknou promluvou a divadlo s vtipem, mladistvě radostnou atmosférou a pointou.

I to druhé je velmi čerstvé. Středa večer, v našem kostele setkání s mým spolužákem, od přirozenosti nezkrotným živlem, ale i úžasně hlubokým člověkem, Karlem Martinem Satoriou. Jeho skoro hodinová úvaha o Boží lásce - vášni pro člověka, a toho, že je člověk schopen pojmout Boha, mne uchvátila. Nebyla to ani trochu suchá úvaha o Bohu a modlitbě k němu. A máme se na co těšit,

dá-li Bůh, tak se s ním v sobotu 15. 2. od 9.00 sejdeme znovu na to téma sv. Benedikt a "modli se a pracuj". A tímto už vás na ně zvu.

A to třetí jsem už zapomněl. Ale můj anděl bděl. Hned mi šeptá: A co tvoji milí katechumeni? Díky, anděle! A tak jdu ještě o den zpátky. Je úterý, katechumeni začátečníci. Máme téma: Číst Bibli. A v jednom odstavci slova: "Bible neposkytuje pouze informace, ale lze se jí žít!" A kousek dál: "Čteš-li Bibli s jinými lidmi, pak ji čteš více srdci." A já žasnu, jak ti "pohani nepokřtění", jsou pro oboje vnímaví. Bylo to úžasné setkání. Asi bude pravda, co říkal už můj dávný přítel, svatý Augustin, že "homo capax Dei", že člověk je schopen - vnímat, přijmout, pojmout Boha. Když je toho schopen člověk, což teprve křesťan! Bože, dej, ať nás naši katechumeni a Duch svatý k tomu probudí. Bratři a sestry, k tomu vám všem žehná

P. Josef Brtník

Nová rubrika v Kobylístku

Milí přátelé. Právě čtete první článek v nové rubrice Salesiánské centrum. V povědomí nejširší veřejnosti se tento pojem začíná stávat samozřejmým. Moc bych si přál, abychom všichni chápali a přijímali jeho plný smysl.

V Praze existuje mnoho „center“. Například obchodních a zábavních. V nich lidé hledají zábavu a nákup. Nebo existují centra duchovní - například Komunitní centrum svatého Prokopa v Butovicích nebo Komunitní centrum Matky Terezy na Chodově. Nebo to naše.

Co se mi vybaví pod pojmem Salesiánské centrum v Kobylisích? Především Don Bosco a jeho touha po spáse duší. Vyskočí mi na mysl některá jména: Štěpán Trochta, Jenda Vývoda, Michal Svoboda, Josef Brtník. Vybaví se mi salesiáni a salesiánky se svým specifickým pastoračním přístupem a přednostním zaměřením na mládež. Vi-

dím před očima kostel svaté Terezičky, oratoř, kroužky, klub, tábory, divadlo, hřiště... a především tváře lidí. Tváře dětí, mladých, dospělých i starých. A cítím velkou vděčnost za všechny, kteří nabízejí své schopnosti společnému dílu, ke kterému nás Boží Prozřetelnost v Kobylisích volá.

Tato nová rubrika si klade za cíl toto společné vidění podpořit a reflektovat. Dovolím si připomenout článek z minulého čísla Kobylístku - Salesiánská revoluce v Kobylisích, kde jsem psal o Radě Salesiánského centra a o připravovaném společném projektu. Článek můžete najít i na webových stránkách farnosti (terezicka.sdb.cz). Dále prosím věnujte pozornost následujícímu článku, kde salesián Michal Svoboda vysvětluje důležitý proces, který se v našem Salesiánském centru právě odehrává.

Bůh vám žehnaj!

P. Martin Hobza

Salesiánské středisko přebírá činnost Salesiánského klubu mládeže

Tento rok nás čeká důležitá organizační změna v práci s dětmi a mladými lidmi v Salesiánském centru. Schyluje se totiž k dlouho diskutovanému a připravovanému kroku mít v Kobylisích pouze jednu salesiánskou organizaci, která se zaměřuje na práci s místními dětmi a mládeží. V současnosti jsou zde již desetiletí dvě paralelní organizace: Salesiánské středisko mládeže, o. p. s. (SaSM), které se zaměřuje především na sociálně-pedagogickou práci s dětmi a mladými v "otevřeném prostoru" a Salesiánský klub mládeže, z. s. (SKM), který nabízí

svým členům především zájmové a vzdělávací aktivity. Snaha o sjednocení obou těchto aktivit se sice objevila již dříve, kdy se uvažovalo o registraci střediska jako školského zařízení, ale konkrétní obrysy získala až nyní. Prvním krokem bylo začít velmi intenzivní dialog mezi oběma organizacemi a hledat způsob efektivního nastavení nového modelu práce s dětmi a mládeží. Po dlouhých diskusích a analýzách jsme se rozhodli převést činnost klubu SKM pod křídla větší organizace - SaSM. Organizačně bude tedy činnost SKM utlumena na nulu. Jakou for-

mu budou stávající činnosti obou organizací mít, ještě nevíme, ale snahou bude, aby měly změny co nejmenší dopad na kvalitu současné nabídky. Určitě se někdo zeptá, proč volíme model sjednocení? Sledujeme tím především výhody, které v minulosti nebyly možné. Nový model má následující ambice: Být jedním čitelným partnerem salesiánské práce s dětmi a mládeží v Kobylisích pro společnost kolem nás. Nabídnout každému mladému člověku široké spektrum nabídek, především jednoduší prostor růstu od vyčlenění k zapojení, od prázdného života na ulici či u počítače k životu ve skupině - společenství, od duchovní prázdnoty k živému společenství víry. Sjednocením bychom také rádi dosáhli efektivnějšího způsobu využívání zdrojů a to jak personálních, tak finančních. Uvědomujeme si, že zvolená cesta přináší i rizika. Obáváme se ztráty grantové historie klubu SKM, kterou jeho pracovníci za léta prošli a z které je financována téměř polovina jeho aktivit. Změna přinese nároky

i na personál, který se bude muset přizpůsobit novým podmínkám jednotné organizace. K tomu přistupuje nejistota financování v důsledku změn vztahu církve se státem. Přesto všechno vidíme ve zvoleném modelu více příležitostí než hrozeb a už nyní pracujeme na eliminaci slabých stránek. Před námi je nyní za plného provozu několik měsíců příprav na červnové strategické plánování, které by mělo určit jasnou tvář přetvářející se organizace na další období. Chtěli bychom takovou strukturu, která bude efektivní a přinese plody jak mladým, jejich rodinám, tak organizaci samotné. Současně chceme, aby naše práce byla na jedné vlně s nově vznikajícím projektem Salesiánského centra. Touhou je, aby věřící lidé přicházející do našeho kostela vnímali činnost SaSM jako jednu z hlavních forem křesťanské pomoci chudým a vyčleněným. Rok 2015 tak uvítá středisko již v jedné organizaci s širokým záberem nabídek. Současně se také s přelomem roku překlopí funkce ředitele nového SaSM. Michal Svoboda po téměř 7 letech uvolní roli ředitele střediska svému nástupci P. Václavu Jiráčkovi a půjde pracovat na ústředí salesiánské provincie. Tedy "zůstane v domě" a bude se dále zapojoovat do pastorační práce. Současně se sjednocováním se potýkáme s velkým úkolem, vymyslet stabilnější systém financování nabízených aktivit, který by nebyl tolik závislý na veřejných rozpočtech a tím na proměnlivosti politické scény. Chceme více využívat bezplatné pomoci ochotných lidí a hledat i vytvářet vlastní zdroje financování. Jsme přesvědčeni, že stejně jako zakladatel kobyliského salesiánského díla Don Štěpán Trochta, i my najdeme mezi farníky svaté Terezičky dostatek těch, kteří Don Boskovo dílo pro spásu mládeže vezmou za své. Děkuje za vaše modlitby, oběti, přízeň, podněty, pomoc i hmotnou podporu.

Michal Svoboda

Duchovní obnova rodičů dětí do 10 let

Zveme rodiče mladších dětí do 10 let - i nové rodiny ve farnosti - na postní duchovní obnovu, která se uskuteční v sobotu 8. 3. od 9.30 do 16.00 hodin u sv. Terezičky. Hlídaní a program pro děti zajišťujeme v mateřské školce Na Přesypu. Děti svěrujte v MŠ mezi 8.45 a 9.00. Děti mají zajištěn oběd a odpolední svačinu. Rovněž počítáme s obědem pro účastníky obnovy. Je možné se zúčastnit jen dopoledního bloku (9.30 - 13.30) nebo jen odpolední instrukce (od 14.30) nebo celého programu, s obědem nebo bez oběda. Přihlášky odevzdejte nejpozději do neděle 2. 3. do farní kanceláře (telefon: 283 029 141, e-mail: farnost.kobylisy@sdb.cz).

Přihlášky budou k dispozici u dětské nástěnky v kostele sv. Terezičky v blízkosti zpovědních místností.

Program pro rodiče:

9.30 - 10.10	seznámení, představení se
10.10 - 10.40	podněty k rozjímání - P. Petr Zelinka
10.40 - 12.05	výstav Ježíše svátostného)
10.40 - 11.10	soukromé rozjímání - zamyšlení v kostele
11.10 - 11.40	ticho k přípravě na svátost smíření
11.40 - 12.25	příležitost ke svátosti smíření
12.30	slavení eucharistie
13.30	oběd
14.30 - 16.00	beseda s P. Josefem Brtníkem P. Petr Zelinka SDB

Srdečné pozvání na důvěrné setkání

Zvu tě na osobní setkání tváří v tvář ve dnech 10. - 13. února od ranních do poledních hodin. Kam? Není to ani kavárna, vinárna či restaurace, ale kostel sv. Terezie. Toužím vidět

tvou tvář a dát ti pozorněji zhlédnout svou tvář. Můžeme spolu tiše hovořit nebo i jen mlčet. A kdo tě zve? Tvůj bratr, Přítel, Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Udělej si čas.

Nezapomeň!

Modli se a pracuj

Toto téma má pro nás připraveno na sobotu 15. února od 9 do 13 hodin P. Karel Martin Satoria. Kdo jste ho slyšeli ve středu 29. ledna, víte z vlastní zkušenosti, že to stojí za to (nahrávka je na farním webu). Dalším lidem kolem sebe to řekněte a srdečně je pozvěte. V krátké přestávce nějaké buchty, čaj i kávu dostanete.

P. Josef Brtník

Dotazníková akce PRF

Vážené farnice, vážení farníci, rádi bychom v letošní postní době navázali na velkou dotazníkovou akci, která proběhla v naší farnosti před šesti lety v únoru 2008. Během této doby se jistě mnohé proměnilo, a i my jsme se, jako celek i jako jednotlivci, v různých aspektech života posunuli. Cílem bude zachytit současný stav farnosti s pohledem do minulosti, srovnáním výsledků aktuálního dotazníku s minulým, a také s pohledem do budoucna k dalšímu směřování a rozvoji farnosti. Bude i příležitostí k vyjádření pro ty, kdo jsou ve farnosti noví. Dotazníková akce začne v neděli 9. 3. při všech bohoslužbách a potrvá do konce března. Velice vás prosíme o aktivní přístup a účast. Výsledné zpracování informací, které společně získáme, může prospět celému farnímu společenství i našemu okolí. Podrobněji budete informováni při bohoslužbách 9. 3. a v březnovém vydání Kobylístku. Děkuje vám. A komu domácí vyplňování dotazníků moc nevoní, může účast přijmout jako jeden z letošních postních úkonů...

P. Josef Brtník

Svět jako výzva pro křesťana

Pozvánka na večer na Popeleční středu 5. 3. v 19.30

Milí farníci, rádi bychom na začátku postní doby navázali na loňskou návštěvu a přednášku pana Pavla Fischera, která se nesla v duchu naděje a tématu: Křesťan a svět politiky. Náš host by k nám letos přišel s výzvou, kterou je svět pro křesťana...

Pan Fischer byl od roku 2003 sedm let velvyslancem ČR ve Francii. Před tím působil jako šéf Politického odboru v Kanceláři prezidenta Václava Havla a má kromě zahraničního vzdělání zkušenosti i s prací na pražském arcibiskupství a především znalosti v oblasti sociální nauky církve. Věřím, že Vás již jen anotace Pavla Fischera zaujme:

Vzpomínám si na jedno modlení v kostele, při němž zaznělo, že venku je sice zlý svět, ale nám je tady spolu dobře. Ta slova mě zarazila. Jako bychom si v tu chvíli my spolu říkali, že nám je dobře, ale venku se dějí zlé věci a že není dobře ani příliš vycházet ven. Každé společenství mívá sklon se vymezovat a uzavírat před těmi, kdo jsou venku. Ale nakolik se lze vymezovat? Když jsem o tom později přemýšlel, přišlo mi najednou, že se i já vymezuji, aniž si toho jsem sám vědom. Že беру některé pravdy víry jaksi za samozřejmé a že je ani nevystavuji testu běžného provozu mimo kostel. Proč to vlastně nedělám? Proto, že by mé pravdy neobstály? Nebo že bych si musel něco dostudovat, domyslet, nebo třeba do-modlit? A tehdy se začala odvíjet řádka otázek, na něž od té doby hledám odpověď. Například:

Co to konkrétně znamená být ve světě a ne-být ze světa? Jak ze světa neutíkat? A kde brát odvahu se do světa stále znovu vracet? Lze vlastně někde v Evangelii najít slova, která s tím rezonují? A jak rozumět tomu, co se děje ve světě? Jak se v tom všem vyznat? A kde hledat smysl? Může na to všechno je-

den stačit sám? Jak nebo kde se třeba může projevit ten, koho označujeme jako Rádce, tedy Duch svatý? A co jako jednotlivec vlastně konkrétně mohu začít dělat?

Nakladl jsem řadu otázek, na něž od jisté doby hledám odpověď. Nehledáte náhodou také? Což se na chvíli zastavit a zamyslet nad tím, co já, co my, co svět, a kam tou s naší vírou v Toho, který tolik může? Bude-li mít chuť a čas, těším se, že se uvidíme a že nám to, možná, nakonec dá smysl.

Přijměte tedy prosím upřímné pozvání.

Martin Blaha

Pouť snoubenců ke sv. Valentinu

V sobotu 15. 2. proběhne v Praze na Vyšehradě v rámci památky svatého Valentina – patrona zamilovaných Pouť snoubenců. Připomínáme, že na pražském Vyšehradě je uchováván ostatek sv. Valentina. Na programu bude celodenní rekolekce pro předem přihlášené snoubence od 9.00 do 15.00 a poutní mše svatá 15.30 ve vyšehradské bazilice sv. Petra a Pavla.

Rekolekcí bude snoubenecké páry doprovázet P. Michal Němeček. Doporučený příspěvek na režii programu 120 Kč na snoubenecký pár se bude vybírat na začátku rekolekce. Přihlásit se můžete na:

<http://www.manzelstviarodina.cz/formular-reko-snoub/>

Na poutní bohoslužbu srdečně zveme všechny ty, kteří vážně do budoucna uvažují o vstupu do manželství, tak i ostatní, kteří se chtějí připojit k modlitbě za budoucí manžele!

Pouť snoubenců proběhne v rámci tradičního Národního týdne manželství (www.tydenmanzelstvi.cz), který se uskuteční ve dnech 10. až 16. 2. na téma Velké maličkosti.

red

Když houby zpívají

Naši evangeličtí bratři a sestry od Jákobova žebříku nám chtějí pomoci nahlédnout do nebeských výšin. Pomůže jim v tom náš farník pan Hálek, hudební skladatel, který před několika roky zhudebnil hlasy nás kněží od svaté Terezie, a vy jste hádali, kdo to je. Teď zhudebnil i zvuky hub - a prý bude i pohoštění. A nevím, jestli i z hub a nevím, budou-li jedlé vícekrát, či jen jednou.

Tak se připravte na setkání raději i s dobrou zpovědí!? Kdy to proběhne? Ve středu 26. února v 19.00 u Jákobova žebříku v Ládví. Půjde tedy o setkání s hudbou, poezií, houbami a skladatelem Václavem Hálkem na téma: Kdo slyší houby hrát.

Účinkují: Markéta Hejná, Pavla Kšicová, Jan Kvapil, Lucie Tóth, Sebastian Tóth, a další. Vstup volný.

Srdečně zvou pořadatelé: Komunitní centrum U Jákobova žebříku, o.s. a Farní sbor ČCE v Praze 8 - Kobylisích U Školské zahrady 1264/1.

P. Josef Brtník

Uvedení do duchovní četby Písma

Uvádění do duchovní četby Písma, textů nedělní liturgie, bude od ledna každý první pátek v měsíci. Bude začínat hned po skončení bohoslužby v malých skupinkách v místnostech v kostele pod vedením kněze nebo dobře připraveného laika.

Je to naše snaha pomoci lépe přijímat, chápat a prožívat Boží slovo a žít z něho. Jste srdečně zváni 7. 3.

P. Josef Brtník

Pobožnosti Křížové cesty

Během postní doby budou v našem kostele každý pátek od 17.55 pobožnosti Křížové cesty. Společenství, která máte zájem vést tuto pobožnost, se můžete zapisovat v sakristii. Časově je třeba vejít se do 30 minut.

P. Josef Brtník

Společné udílení svátosti nemocných,

kteřá je jednou z forem služby církve nemocným, se bude slavit v našem kostele v úterý 11. 2. při mimořádné bohoslužbě v 16.00. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá bl. Janem Pavlem II. zavedený 22. světový den nemocných. Po bohoslužbě jsou zváni všichni, kdo tuto svátost přijmou, k malému agapé ve farním sále.

Na přijetí této svátosti se připravujeme očištěním srdce ve svátosti smíření, četbou Písma, úryvků, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Mk 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou. Také doporučuji četbu útlé, ale hutné knížečky Anselma Grüna Svátost nemocných, je na našem knižním stánku. A také z ní bude k dispozici 1. kapitola namnožená. Doporučuji též adoraci Pána Ježíše 10. a 11. 2. při celodenním výstavu. Příležitost ke svátosti smíření bude ještě v pondělí 10. 2. od 17.00.

Prosíme o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním v sakristii na připravené listy. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více roků).

P. Josef Brtník

Dospělí a jejich křest

Na začátku postní doby se slaví obřad zařazení mezi čekatele křtu nebo „vyvolení“ či „zapsání jména“. Konáním obřadu „vyvolení“ se uzavírá doba katechumenátu, dlouhá příprava mysli a srdce. K tomu, aby někdo mohl být zapsán mezi „vyvolené“, se od něho vyžaduje osvěcená víra a rozhodná vůle přijmout svátosti církve. Ze strany církve je vyvolení jakýmsi ústředním bodem její horlivé péče o katechumeny. Obvykle se koná v první neděli postní při jedné z bohoslužeb.

Během postní doby, o třetí, čtvrté a páté neděli postní se konají skrutinia a obřady svěřování pokladů církve. Záměrem skrutinií je očistovat mysl i srdce katechumenů, posilovat je proti pokušení, pomáhat jim, aby užíval jejich správný úmysl, a povzbuzovat je, aby niterněji lnuili ke Kristu a rozhodněji pokračovali ve snaze milovat Boha i lidi.

Od čekatelů se vyžaduje vůle vnitřně porozumět Kristu i církvi a očekává se od nich, že učiní veliký pokrok v upřímném sebepoznání, ve vážném zpytování svědomí a v pravém pokání. Obřadem exorcismu, který provedou kněží nebo jáhnové, jsou vyvolení, poté, co je církev řádně poučila o tajemství Krista, osvoboditele od hříchu, za 1. vyprošťování z následku hříchu a z ďáblského vlivu, za 2. posilování na duchovní cestě a za 3. otevírají svá srdce k přijetí Spasitelových darů.

Po skrutiniích se konají obřady svěřování pokladů církve.

Obřad svěření symbola – vyznání víry – obvykle po prvním skrutiniu, a svěření modlitby Páně – obvykle po třetím skrutiniu. Může to však být i společně.

Bezprostřední příprava na křest, obvykle v sobotu ráno před křtem, zahrnuje slo-

žení vyznání víry, obřad Efetha a volbu křesťanského jména.

V noci o vigílii zmrtvýchvstání Krista vyvrcholí celá příprava přijetím svátostí uvádějících do křesťanského života – křtu, biřmování a eucharistie.

Po celou dobu velikonoční probíhá období mystagogie, to je uvádění do tajemství prožívání víry, církve, svátostí, světa a našeho místa a poslání v něm.

Bratři a sestry, všechny vás prosím o modlitbu za naše i všechny čekatele křtu, aby toto vrcholné období přípravy na křest dobře prožívali.

P. Josef Brtník

Ve středu ke Středu – P. Angelo Scarano

Během středních programů v postní době se můžete od 12. 3. v rámci letošního roku Boží Slovo v našem životě připravit a těšit na biblická témata v podání odborníka na slovo vzatého P. Angela Scarana. Podrobný rozpis témat vyjde v březnovém Kobylístku a na farním webu. Setkání budou probíhat od 19.15 v kostele.

Tomáš Redlich

Večer chval 18. 2.

Všechny farníky bez rozdílu věku, kteří chtějí chválit Hospodina skrze písně, zveme na večer chval, který proběhne v úterý 18. 2., nebude chybět prostor na ztišení i spontánní chválu, uslyšíte také krátkou promluvu. Začínáme po mši od 19.30 v boční kapli kostela. Večer povedou mladí spolu s Úterkovou kapelou.

Těšíme se na všechny!

Verča Kašparová

U salesiánů se cítíme vždycky doma

V pátek 31. 1. o slavnosti Dona Boska jdu chvíli po poledni kolem naší vrátnice. Vidím před dveřmi stát muže a ženu, hádám něco mezi 50 a 60 roky. Otevřu jim a zjišťuji, co by rádi. Pokouší se mluvit anglicky, já jim nerozumím, tak na ně spustím italsky – stejně vypadají na Italy. A ono jo. Pocházejí z Lecce, ze salesiánské farnosti. Moc prosí, jestli by se dnes o svátku Dona Boska mohli jít k němu pomodlit do našeho kostela. S radostí je tam vedu a upozorňuji je, že na oltáři jsou dnes mimořádně ostatky tohoto světce. Paní je dojatá a vroucně se modlí. Než jsem je opustil, stačili mi ještě říci: „Ať už jsme kdekoli, u salesiánů se cítíme vždycky doma.“

Mám jeden velký a jeden malý sen. Ten velký je, aby lidé z Kobylis měli rádi Dona Boska a cítili se u salesiánů doma. Ten malý je, aby v našem kostele stála socha Dona Boska. Malé sny jsou jednodušší. Při vzpomínce na návštěvu sochy světce s jeho ostatky 2. 2. 2013, kdy náš kostel byl tak plný, jak jsem to nikdy nezažil, věřím, že v roce 2015 přijde Don Bosko znovu, tentokrát natrvalo. V nejbližší době chceme vyhlásit jakési výběrové řízení na autora a návrh tohoto díla. Členové místní komunity jsou připraveni přispět výraznou částkou na tento podnik. Věříme, že i mnoho dalších lidí, kteří si Dona Boska přejí mít nejen v srdci, ale i na očích, ochotně přispějí. Děkuji za jakékoli ohlasy.

*Martin Hobza,
kobylisy@sdb.cz*

Dopolední kurz Alfa

(nejen) pro maminky s dětmi - praktický úvod do křesťanství

Srdečně zveme maminky s dětmi, ale

i další zájemce (např. seniory) v rámci pravidelných čtvrtetných setkání na dopolední kurz Alfa. Mohl by být příležitostí k duchovnímu zastavení, občerstvení a společné diskusi nad zajímavými křesťanskými tématy (o Ježíši, víře, modlitbě, Bibli, Božím vedení, Duchu svatém, církvi...). Navození diskuse ve skupince bude předcházet přednáška od pozvaných hostů, společnou atmosféru dokreslí zpěv a humor pro radost ducha a domácí dobroty pro radost těla. Program s hlídáním bude připraven také pro naše malé ratolesti.

Úvodní setkání bude 6. 3. v naší katechetické místnosti Emauzy od 9.30 do 11.30. Další témata budou navazovat v týdenním rytmu až do konce května. Pozvat a doprovodit můžete i své známé, pro které by mohl být kurz zajímavý. Možnost přihlášení a další informace včetně programu jsou k dispozici na kontaktech níže. Těšíme se na vás i vaše děti.

*Za přípravný tým Tomáš Redlich
<http://terezycka.sdb.cz/kurzy-alfa/>
farnost.kobylisy@sdb.cz
283 029 141, 777 053 394
www.kurzyalfa.cz*

Klub seniorů zve

16. 2. Zazpívám si s harmonikou s Milanem Miškaříkem

2. 3. Návštěva výstavy panenek Barbie

16. 3. Pražský hrad - Svatovítský poklad (seniory 150,- Kč)

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

*Eva Kuchařová,
Anežka Radinová*

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s dětmi na setkání v úterý 18. února od 9.30 do katechetické místnosti Emauzy. Pozvání přijala Mgr. Hana Imlaufová z Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze. Téma setkání: Jak vytvářet dobré vztahy s prarodiči našich dětí. Jak spolu dobře vycházet, udržet si odstup a přitom si být blízko? Jak být dobrým dítětem svých rodičů a zároveň dobrým rodičem svých dětí? V čem nám mohou prarodiče pomáhat a kdy se naopak cítí využívání? Jaké místo mají prarodiče v životě našich dětí? A co když jsou příliš daleko a kontakt se ztrácí?

Nad těmito a podobnými otázkami se budeme spolu zamýšlet. Hlídní dětí zajištěno. Modlit se za děti, děkovat za dar mateřství a prosit o milosti potřebné k tomu, aby splnily své povinnosti v rodinách - tak jsou týden co týden zvyklé modlit se maminky zapojené do hnutí Modlitby matek (www.modlitbymatek.cz). Ty, které tu "svoji" skupinku hledají, chtějí se dozvědět více o tomto způsobu modlitby anebo se chtějí podělit o zkušenosti, jsou zvány ke společnému setkání v úterý 11. března od 9.30 do katechetické místnosti. Pozvání přijaly Marie Štarmanová a také pražská koordinátorka hnutí Jana Kalendová. Hlídní dětí zajištěno. Těšíme se na vás!

*Pavla Redlichová
mamky.sobe@centrum.cz*

... Á propos

Na Tři krále jste si nechali napsat křídou nade dveře: K + M + B. Pokud ne, tak to udělejte dodatečně. Je to velmi praktická připomínka před odchodem z domu: Klíče + Mobil + Brýle.

Zbyněk Gregora

Ohlédnutí za farním plesem

Letos jsem měla radost, neboť Vás dorazilo vskutku hodně, přesně 170 plesajících, a to přesto, že mrzlo... a všichni dohromady si koupili 623 lístků do naší tomboly. Tudíž jsme zaplatili veškeré náklady: pronájem velkého sálu, výbornou kapelu, krásné předtančení, praktickou 1. cenu do tomboly, autorské poplatky i správní poplatky obecnímu úřadu. Dokonce něco zbylo, takže výtěžek ca 3.000 Kč se mohl věnovat na činnost s dětmi a mládeží v SKM :-). Troufám si říci, že zábava byla skvělá, včetně show při losování tomboly a jsem moc ráda, že 1. cenu vyhráli ti, kdo ji právě teď dobře využijí - Pavla a Tomáš Redlichovi :-). Děkuji také P. Kuchařovi za duchovní slovíčko o tom, že zítřek už vlastně začíná den předem večer, dále samozřejmě Vám všem, kteří jste přišli, všem, kteří jste přinesli dary do tomboly a hlavně třem ženám, které si daly tu práci a něco samy vyrobily - patchworkový polštářek, bábovku z pravých vajec a úžasný marcipánový dort ve tvaru Bible! Inu, duchovní potrava byla pro všechny smysly! Jelikož příští rok už budou mít ples na starosti naši mladí, tak se s vámi loučím a přeji, aby se jim všechno vydařilo :-). Za naši skoro celou rodinu i Hroší spolčo

Helena Tyburcová

PS redakce: Milá Heleno, děkujeme za krásné několikaleté plesání pod Vašimi křídly!

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 17.2., 17.3., 14.4., 12.5., 9.6. po večerní bohoslužbě.

Jste všichni srdečně zváni.

Ludmila Růžičková

Zápis do mateřské školy

Dne 10., 11. a 12. března můžete zapsat své dítě do křesťanské třídy MŠ Na Přesypu 4, Praha 8 - Troja, na školní rok 2014/15. Zápis probíhá v ředitelně školy, vždy od 14.00 do 17.00. Veškeré informace o zápisu najdete na adrese níže. Těšíme se na Vás

*Eva Vodrážková, Marie Vlasatá
www.msnapresypu.cz*

Pozvání z bohnické farnosti

Už víte, jak oslavíte svátek sv. Valentýna? Přijďte si poslechnout v pátek 14. 2. v 19.30 do kostela sv. Petra a Pavla předpremiéru evropského koncertního turné s příznačným názvem LOVE AND PASSION.

Účinkují loutnistka Katalin Ertsey a Lucie Rozsnyó - sólistka Národního divadla v Praze, Brně a Bratislavě.

V sobotu 8. 3. srdečně zveme na koncert s názvem LÁSKA A ŽAL VE SKLADBÁCH BAROKNÍCH MISTRŮ. Účinkují členové souboru Musica Apollonica. Koncert se koná v rámci Kulturních Osmiček - kulturních pořadů v kostele sv. Petra a Pavla, které se konají vždy osmého dne v měsíci v 19.30 kromě letních prázdnin. Na oba koncerty je vstupné dobrovolné, informace o kulturních akcích najdete na stránkách níže.

Modlitby se zpěvy z Taizé se přesouvají ze středy na neděli

Srdečně zveme na modlitby se zpěvy z Taizé. Modlitby se konají první neděli v měsíci v 19.00 v kostele sv. Petra a Pavla. Nejbližší termíny jsou 2. 3., 6. 4. a 4. 5.

*Renata Molová
www.osmicky.cz*

Paní Lukešová, díky!

Vracím se k příspěvku paní Olgy Lukešové z lednového Kobylístku a jsem ráda, že vyzvala farníky ke sbírce na podporu TV NOE a Radia Proglas. A také, že finanční příspěvky mohou svěřit do rukou paní Evy Kuchařové a paní Anežky Radinové, což jsou známé zasloužilé farní osoby. Mám trochu pocit viny, že jsem se k takové výzvě neodhodlala sama, ač jako KaNoe funguji od samého počátku vysílání TV NOE. Tehdy mi nabídli spoustu adres z Prahy 6, 7 a 8 (v té době jsem tam jako KaPr - od r. 1999 - doručovala Zpravodaje Proglasu), zda bych tuto službu mohla vykonávat i pro TV NOE. Vzhledem k náročnosti a přibývajícím zdravotním potížím jsem si vybrala pouze adresáty z oblasti bydliště (Bohnice a Čimice) a navíc ještě několik dalších osob, které znám z kostela sv. Terezičky.

I tak jde o téměř 50 lidí, kterým doručuji několikrát ročně Zpravodaje (šetřím poštovné TV NOE) a případné finanční příspěvky od nich nosím přímo do banky, čímž zase dárcům šetřím výdaje za složenky. Mnozí však přispívají přímo ze svého účtu, nebo pravidelnou platbou přes SIPO, což je asi nejúčelnější.

Stejnou činnost konám i pro Radio Proglas, i když mám pocit, že nyní je proti televizi nezaslouženě trochu v pozadí.

Zájemcům o členství v Klubu přátel Proglasu i Klubu TV NOE mohu poskytnout přihlášku případně složenku.

Ke sledování dění v TV NOE doporučuji pořad Noemova pošta, vysílaný vždy první pátek v měsíci ve 20 hodin, a pak ještě několikrát v repríze (dle programu).

Eva Linková

Zájezd do Francie oblast Provence

předběžný program

Sobota 9. 8. odpoledne odjezd z Prahy.
Neděle 10. 8. před příjezdem do Avignonu zastávka v **Chateauneuf - du Pape** - zřícenina papežské pevnosti skýtající úchvatný pohled na Avignon a papežské vinice produkující nejlepší vína této oblasti. Pokračování do **Avignonu**, ubytování, odpolední prohlídka města opevněného hradbami, jemuž vévodí Papežský palác a známý Pont St. Benézet - opěvovaný v písni Sur le pont d'Avignon.

Pondělí 11. 8. návštěva cisterciáckého kláštera **Senanque**, který je známý svou románskou architekturou a rozsáhlými levandulovými poli, jež dodnes obhospodařují místní mniši, zastávka v nejmalebnější a nejfotografovanější francouzské skalní vesničce **Gordes**. Dalším malebným městečkem je **Roussillon**, známý těžbou okru. V oblasti se nachází nejsilnější pramen ve Francii **Fontaine de Vaucluse**, řeka Sorgue se dere na povrch pod 200m vysokou vápencovou skálou, místo proslavil svým pobýtem také italský básník Petrarca (Sonety pro Lauru). Zavítáme do kláštera a poutního místa **St. Michel de Frigolet**.

Úterý 12. 8. výlet do městečka **St. Rémy**, v blízkém sanatoriu pobýval **Vincent van Gogh**. Návštěva **Les Baux de Provence** - ruiny středověkého hradu na bizarním skalním útvaru s romantickým pohledem na malebné údolí s olivovými háji a slunečnicemi. V nedalekých bývalých vápencových lomech se pořádají největší multi-mediální projekce ve Francii. Tématem pro sezonu 2014 bude „**Gustav Klimt**“. Krátké

zastavení v **Moulin de Daudet**, prohlídka města **Arles** - prolínání kultur od 7. stol. př. K. po dnešek, jedna z nejkrásnějších románských katedrál **Saint-Trophime**. Zastávka u **Pont du Gard** - monumentální římský akvadukt.

Středa 14. 8. celodenní výlet do oblasti národního parku **Camargue** v deltě řeky Rhony. Malebná krajina - písčné duny, rákosiny, jezera a pastviny, polodivocí černí býci, bílí koně, plameňáci. Saliny - získávání soli odpařováním mořské vody. Městečko **Saintes-Maries-de-la-Mer** je romským poutním městečkem, kde se nachází kostel a hrob „černé“ **sv. Sárý** patronky Romů. Možnost pro odpočinek na pláži.

Čtvrtek 15. 8. Návštěva trhů v antickém **Aix-en-Provence**, měste kašen a fontán. Nevynecháme obchodní přístav a druhé největší město Francie **Marseille**. Úzké stupňovité uličky, tichá náměstí a krásná průčelí z 18. století, rušné bulváry, **starý přístav**, chrám **Notre-Dame-de-la-Garde**, opatství **St. Victor**, jež je významným poutním místem. Nedaleko leží ostrov **If** (hrabě Monte Christo).

Pátek 16. 8. výlet na ostrov **Porquerolles**, návštěva tamního kostela, národního přírodního parku nebo pobyt u moře

Sobota 17. 8. Návrat do Prahy, po cestě prohlídka **Grand Canyon du Verdon**, jeden z nejhlubších kaňonů v Evropě, který vyhloubila řeka Verdon na hranicích Provensálských a Přímořských Alp. V některých místech je až 700 metrů hluboký.

Příjezd do Prahy v neděli 16. 8.

Předpokládaná cena : 11480,- CZK zahrnuje dopravu autobusem, ubytování se snídaní. Cena nezahrnuje : vstupné do památek (rozpočet na vstupné: cca 60 EUR na osobu) Večeře individuálně nebo možno zorganizovat pro celou skupinu
Přihlašovat se můžete od 9. 2. do konce března na zapsáním potřebných údajů v sakristii.

P. Josef Brtník a Martin Fanta

Salesiáni a bezdomovci

Milí farníci, rád bych, abyste správně porozuměli mému důležitému rozhodnutí, které jsem nedávno oznámil na nedělních bohoslužbách. Nebylo pro mne jednoduché a možná u některých z vás vyvolalo řadu otázek.

V posledních dnech jste jistě mnozí zaznamenali vyjádření nás salesiánů k charitativní a pastorační práci s bezdomovci v naší farnosti. Je určitě dobré a důležité, aby se křesťané snažili vhodným způsobem těmto lidem na okraji společnosti pomoci. Aby však mohla být tato pomoc účinná a také otevírala srdce naše a druhých k Bohu, vyžaduje určitou odbornost a zkušenosti, vhodné prostory, týmovou spolupráci a především pevné duchov-

ní zázemí a také povolání k této službě. A jsem u důvodů, proč se dalšímu rozvoji této služby ve farnosti není vhodné věnovat.

Posláním salesiánů není práce s dospělými bezdomovci, ti patří do poslání a charismatu sester Matky Terezy, které sídlí ne daleko od našeho kostela a jsou otevřeny ke spolupráci s dobrovolníky z naší farnosti, kteří cítí povolání sloužit lidem bez domova. Obecně je charitní a pastorační služba církve posláním všem, ale má i svá specifika. Adresáty salesiánského povolání a poslání jsou děti a mládež z ulice a jejich rodiče, kteří se nacházejí především v Salesiánském středisku mládeže. Tedy chudá mládež, jak ji nazýval Don Bosko. Chudá nejen materiálně, ale dnes také mnohem více než tehdy chudá citově, duševně a duchovně. A samozřejmě nejsou z péče salesiánů vyloučeny děti, mládež a rodiny z farnosti, včetně seniorů a dalších skupin farníků, kteří se nacházejí především v kostele a jeho prostorách.

Vážím si našeho farníka Miloše i jeho dobré touhy pomáhat lidem na okraji, ale jeho styl práce s nimi postrádá některé důležité výše jmenované prvky. Mnohokrát jsem s ním o tom mluvil. Navštívil jsem i sestry Matky Terezy, abychom si o této situaci pohovořili. Řekly mně, že je dobře, že si Miloš našel jiné prostory, kde chce pracovat s lidmi z ulice. I z těchto a výše jmenovaných důvodů jsem se rozhodl ukončit tuto činnost ve farnosti. Milošovi přeji, aby s Boží pomocí mohl získat cenné zkušenosti i spolupracovníky v týmu pro zdárné pokračování této důležité služby. Pokud byste se mnou chtěli kdokoli na toto téma mluvit a podívat se na něj v širších souvislostech, můžete se na mne osobně obrátit.

P. Josef Brtník

Ježíš osvobozuje

Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil. I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině. (Mk 1,21-28)

1.

Kdy jste naposled s radostí užasli? Není to tak, že nás už nic nepřekvapí? Rozhodně ne nějaký výklad biblického textu. S židy v Kafarnaum to bylo podobné. Každou sobotu jim v synagoze učitelé zákona jen opakovali tradiční výklad textů starozákonních knih. Když však přišel do jejich synagogy Ježíš, bylo všechno jiné. Učil jako ten, kdo má moc odhalovat smysl Božího slova. Říkal například: „Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‘Okolo oko a zub za zub.’ Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Miluj svého bližního a měj v nenávisti svého nepřítele.’ Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele“ (Mt 5,38.39.43.44). Ježíšův výklad Zákona je nový a fascinující. Nikdo z tehdejších lidí by si takový výklad nemohl dovolit, protože by to bylo považováno za rouhání. Ale Ježíšovo slovo bylo slovem Božím a jeho pravdivost Ježíš potvrdil mocným činem. Svým rozkazem umlčel chvástání zlého ducha, který se pokoušel získat nad Ježíšem moc tím, že zná Ježíšovo jméno a jeho původ. Ale snaha zlého ducha neměla žádný účinek. Zlý duch je sice mocnější než člověk a onoho nešťastní-

ka, kterého posedl, zcela ovládal, ale Ježíšova moc je mnohem větší. Stačí, aby jen poručil, a zlému duchu nezbývá než okamžitě bez jakéhokoli odporování poslechnout.

2.

Ježíš má i v dnešní době moc nad nečistým duchem, který lidem znemožňuje sloužit Bohu. Má moc nad zlým duchem, který bere lidem svobodu, který je uvádí do otroctví hříchu. Ježíš vrací pravou svobodu, tedy tu svobodu, která člověku dává možnost milovat, být šťastný, sloužit Bohu. Je tu ovšem praktická otázka: **Kde tuto Ježíšovu moc hledat?** Odpověď na tuto otázku najdeme, když si uvědomíme, že i dnes Ježíš učí, uzdravuje a působí svou mocí, a to ve svém mystickém těle, tedy v církvi. Ve společenství církve, v Božím slově a ve svátostech je Ježíš přítomen svou mocí, která osvobozuje od zla kolem nás i v nás.

3.

Radostnou zvěst o Ježíšově osvobozující moci je třeba připomínat i všem těm snaživým křesťanům, kteří napínají své síly, aby se osvobodili od nečistého ducha strachu nebo závisti nebo požitkářství nebo... Ale napínají při tom jen své síly! Právě ti potřebují uvěřit, že Ježíšova osvobozující moc se nedá žádnou lidskou snahou nahradit. Je třeba uvěřit, že **Ježíš má moc osvobodit nás od všeho, co nám brání v radosti a pokorou sloužit Bohu.** Ve chvíli, kdy takové setkání s Ježíšem prožijeme, budeme zase jednou plni radosti a úžasu. A tak jako ti lidé v Kafarnaum se budeme ptát: „Co je to? Taková úžasná moc!“ A pověst o Ježíšově moci a milosrdné lásce se bude šířit všude po Kobylisích a celé přilehlé krajině.

Jaroslav Schrötter

Jarní prázdniny pro děvčata

se konají jako již tradičně ve Zdicích od neděle 23. 2. do pátku 28.2. Na programu je celotáborová hra, výlet, hry, modlitba, tvoření... Účastnit se mohou děvčata od 1. do 7. třídy, občas bude program dělen na mladší a starší. Cena je 1500 Kč. Přihlášky do 13. 2. na mail níže. V nutných

případech na mobil. Více informací na letáčcích u dětské nástěnky.

*Těší se Jana Marková a tým animátorek
eeldorado@centrum.cz
mobil: 724 561 845*

Úterky u Terky v únoru

Zveme všechny mladé na Úterky u Terky. Začínáme v 18.30 mší svatou. Na skupinky se můžete těšit 11. a 25.2. Na velký úterek 18. 2. se sejdem v boční kapli kostela, protože nás opět čeká večer chval pod vedením Úterkové kapely. Chvály jsou otevřené pro

všechny, nebojte se tedy pozvat své známé, rodiče a klidně i prarodiče. Těšíme se na všechny!

Verča Kašparová

Pokračování historie 88. střediska Radost

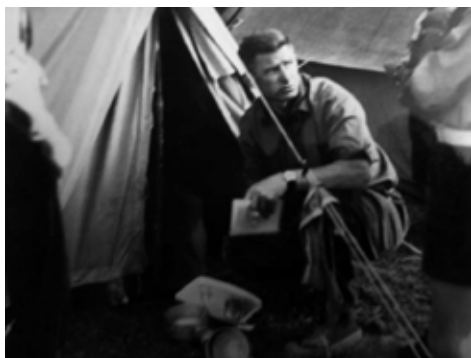
Pro průvodce historií skautského střediska 88. RADOST byl rok 1969 plný silných zážitků.

Skládal skautský slib. Na Frýdlantském cimbuří v Jizerských horách. Jde o jeden ze skalních vrcholů tohoto krásného pohorí. Adepti při útluku, v hluboké noci, po jednom, v časových rozestupech a na prostém tichu vystoupali na temeno. Slibovali nad státní vlajkou a Bohu, že budou milovat svou vlast Republiku československou a sloužiti jí věrně v každé době, plnit vlastní povinnosti a žít podle zákonů junáckých. Tělem i duší být připraven pomáhat bližnímu. Pak již jako skauti zasedli v kruhu kolem zástavy a čekali na dalšího čekatela.

Všichni táborníci u fořta v místní hájovně zhlédli v televizi první kroky člověka na Měsíci! To bylo něco pro chlapeckou fantazii.

V této době tábory trvaly celý měsíc. Roční příprava na tábor a výběr kamaráda, se kterým budu na táboře žít, dal základ k celoživotním vztahům. I když jsme rozseti po republice, v případě potřeby si i dnes pomůžeme a rádi se vidíme. 101. dívčí oddíl tábořil roku 1968 ve Šlapákově. Sedlečku pod Blaníkem v roce 1969 a 70. tábor vedla Kudlanka a Jájina Coattinová.

Karel Sláma

Letní chaloupky a tábory

Již tradičně nabízí SKM širokou nabídku letních pobytů (táborů a chaloupek). Připravujeme akce pro kluky i pro holky, pro malé i velké. Kompletní nabídku, stejně jako návod k přihlašování naleznete na webu níže.

Václav Jiráček
www.kobylisy.skm.cz

SKM nabízí volné kroužky

PRO DĚTI:

Sportovní aktivity: fotbal, frisbee, judo, historický šerm, stolní tenis, tanec (předškoláci), tanec (8-10 let)

Hudební aktivity: pěvecký sbor Synkopa

Tvořivé aktivity: keramika, dramatický kroužek

PRO MLÁDEŽ A DOSPĚLÉ:

Sportovní aktivity: cvičení při hudbě, jóga (čtvrtek večer)

Výuka jazyků: NJ (večer), AJ (úterý dopoledne)

Tvořivé aktivity: Keramika pro dospělé 1x za 14 dnů (středa večer)

Blanka Malcová

Kurz Respektovat a být respektován

SKM ve spolupráci se společností pro mozkově kompatibilní vzdělání pořádá kurz Respektovat a být respektován, který je určen především rodičům a pedagogům. Kurz se v sedmi blocích zaměřuje na komunikaci a postupy, které vymezují hranice, podporují zodpovědnost a sebeúctu a zmírňují konflikty. Jednotlivé bloky proběhnou v následujících termínech: 12. 2., 13. 2., 26. 3., 2. 4., 21. 5., 22. 5. a 4. 6. 2014 v klubovně „U Hrocha“ vždy od 18.00 do 21.30. Lektorkami jsou PhDr. Dobromila Nevolová a Lenka Králová. Kurz je akreditován MŠMT. Cena kurzu je 2.900 Kč. Bližší informace na kontaktech níže, kde je možné se přihlásit do 7. 2. 2014.

Blanka Malcová
blanka.malcova@skm.cz
www.kobylisy.skm.cz, 733 143 069

Benefiční koncert pro Salesiánské středisko mládeže

se bude konat dne 24. února v 19.00 hod v Salesiánském divadle. Vystoupí Smyčcové kvarteto českých filharmoniků. V divadle zbývá posledních 60 volných míst. Pokud máte o koncert zájem, nenechávejte rezervaci na poslední chvíli.

Eva Špačková
spackova@sdb.cz, tel: 732938172, 283029311

Divadlo nám začíná být malé

Tak jestli na Špačkův rodinný koncert bylo z důvodu kapacity divadla odmítnuto 30 dalších zájemců o vstup do divadla, tak na představení Nebeská karabiniérka k oslavě Dona Bosca jich bylo na 150! Po skončení slavnostní mše svaté se hned vytvořila nekonečná fronta zájemců o vstup do divadla a nebrala konce.

V pořadí třetí divadelní představení v podání salesiánů bylo fantastické! V úvodu představení na nás laskavě shlížela tvář Dona Bosca promítaná na oponu. Bláznivé nápady a vtipy nebraly konce, nasazení všech bylo maximální a na velkolepém úspěchu se nemalou měrou podílela také kapela mladých

z Úterků pro Terku, která známé hity zahrála a zazpívala na bezvadné úrovni. Stejně tak jednotliví představitelé se nejen svých pěveckých partů zhostili s neskrývanou radostí a smekám před jejich výkony. Závěrečná píseň nás povzbudila na našich cestách a pobídla nás k důvěře k našim nebeským přímluvcům. Aplaus ve stoje byl ze strany nás diváků vyjádřením radosti, vděčnosti, obdivu a úcty nejen k právě skončenému divadelnímu představení. Hádám, že na přeskrok bude třeba divadlo přistavět anebo představení hrát minimálně ve dvou reprízách.

Olga Lisáková

Z pohledu matky Markéty

Asi v polovině září se v naší kanceláři Salesiánského střediska mládeže objevil P. Zdeněk Jančařík s papírem v ruce a tajuplně se mě zeptal, jestli bych si nechtěla zahrát matku Markétu. Pokud se chcete stát ještě za života hvězdou, tak si v padesáti nemůžete dovolit říct NE. Odpověděla jsem tedy bez rozmýšlení ano. Teprve po chvíli jsem si uvědomila, že jsem nikdy divadlo nehrála a že takovým „superstárům“ jako je Martin Hobza, Zdeněk Jančařík, Líbeček, Kohák a další, nemůžu nikdy stačit.

Úplně normálně jsem se vylekala z té strašné zodpovědnosti, která na mě tak rázem dolehla. Bylo nutné se s tím poprat a tak jsem si okamžitě běžela vytisknout repliky a začala je doma přednášet manželovi. Můj muž mě trpělivě vyslechl a pak mi opatrně řekl: „Nó, hezky, hezky to říkáš, jen se mi zdá, že ta tvoje matka Markéta je trošku hysterická.“

Přišla jsem tedy do zkoušky s novou představou matky Markéty a repliky jsem odrecitovala plaše a něžně, tak, jak by asi reagovala opravdová matka. Režisér Zdeněk se na mě zadíval hodně rozpačitě a zcela jistě přemýšlel, zda by roli přece jen neměl ještě přepsat. Nakonec jsem mu řekla pravdu o mé hysterii v replikách, kterou jsem si vyzkoušela na manželovi, a kupodivu na mě Zdeněk vybafl: „Ale to musíš, buď, prosím tě, hysterická, jinak tě vůbec nikdo neuslyší!“

A tak jsme poctivě se zkoušením pokračovali až do nejdůležitější chvíle, kdy se 31. 1. odehrála v Salesiánském divadle premiéra i derniéra hry „Don Bosco a Nebeská karabiniérka“.

Při každé zkoušce jsem obdivovala disciplinovanost skvělého orchestru i sboru mladých z kobyliské farnosti, kteří přistoupili k nacvičování písní s takovou vážností

a poctivosti, že jsem někdy váhala, jestli nejsou se svou zodpovědností starší než já. A protože jsme se několikrát před vystoupením úplně všichni pomodlili a prosili nejen Pannu Marii, ale i Dona Bosca o přímluvu, tak si myslím, že se nám nakonec všechno podařilo.

A taky Vás napadá neodbytná otázka – a co bude příště? Jak tak nad tím přemýšlím, no ještě jsme tu neměli balet. Takové Labutí jezero v podání salesiánů... Ale nebudeme předbíhat, on už Zdeněk určitě zase něco vymyslí!

Eva Špačková

Salesiánské misie v Kolumbii na vlastní oči

Zleva: P. Jára Vracovský SDB, P. Deogratias Veloza SDB (naš průvodce a ředitel salesiánské školy v Bogotě), P. Petr Chovanec SDB, P. Jorge Toro SDB (ředitel salesiánského studentátu v Bogotě), Jaroslava Vanišová (překladatelka) a P. Václav Koupil SDB.

Pozvání na besedu ve středu 26. 2. od 19.15

Jak vypadají salesiánská díla v Latinské Americe? Jaký přínos v něm mají čeští salesiáni? Co v Bogotě znají z Prahy? A jaké poselství nám posílá český salesiánský mi-

sionář P. Václav Koupil, kterého jsme navštívili v říjnu/listopadu 2013 při příležitosti jeho 90tin? Přijďte ve středu 26. února 2014 v 19.15 ke sv. Terezičce a dozvíte se víc.

Stručně o naší misijní cestě do Kolumbie

Mezi námi trochu pozapomenutý P. Václav Koupil SDB oslavil 1. 10. 2013 v kolumbijské Bogotě devadesátku. Z iniciativy P. Václava Klementa, který ho navštívil na konci srpna 2013, jsme vyslali malou výpravu přímo k němu do Bogoty. P. Jára Vracovský, P. Petr Chovanec a tlumočnice Jaroslava Vanišová se ve dnech 25. října – 7. listopadu 2013 setkali nejen s ním, ale také navštívili několik míst, které přímo otec Václav vybral. Zde je jen stručný výčet:

Bogota – Niño Jesús /Dítě Ježíš/: na tomto salesiánském poutním místě /3 mil. poutníků ročně/ P. Václav působí; slouží mše sv., zpovídá, pomáhá v oblasti manželského práva apod.

Agua de Dios – městečko malomocných: historicky druhé místo salesiánské přítom-

nosti v Kolumbii; Don Unia a Don Variara spolu s mnoha dalšími se zde věnovali malomocným; toto dílo pokračuje dodnes.

Medellín – Ciudad Don Bosco: komplex dílen, školních budov, internátu a sociálních pracovišť vedených salesiány ve prospěch dětí ulice, postižených válkou či jinými obtížemi.

Ariari – diecéze vybudovaná z nuly na okraji Amazonského pralesa, kterou již salesiáni předali diecéznímu biskupovi.

Můžeme se těšit na řadu krátkých filmů, které vyrábí Petr Chovanec z množství natočeného materiálu. Již dnes ale můžeme zhlédnout řadu výstupů z naší návštěvy včetně 5minutového video-vyprávění P. Václava na <http://www.sadba.org/novinky/video-koupil/>.

P. Jára Vracovský

Tříkrálová sbírka 2014

Letošní sbírka dosáhla rekordu ve čtrnáctileté historii celostátní sbírky. V celé republice se vykoledovalo 82.751.734 Kč. V naší farnosti se vykoledovalo krásných 80.268 Kč, sbírky se zúčastnilo 103 koledníků. Chci poděkovat všem koledníkům, kteří se vydali do ulic přinést lidem dávné tajemné poselství Tří králů. Děkuji také rodičům koledníků, vedoucím, kteří na koledníky dohlíželi. Děkuji i Vám všem, co jste sbírku podpořili modlitbou. Letošní sbírka ukázala obrovskou solidaritu v naší společnosti. Velké poděkování patří i všem dárcům, kteří nám důvěřují a dávají možnost pomáhat potřebným a lidem v nouzi.

Protože jsou v našem okolí i lidé, kteří se nemohli přijít podívat na koledníky a přispět, tak jsme se vydali s dětmi z mateřské školky Na Přesypu do domova seniorů Slunečnice v Praze 8. Děti měly připravené pro naše seniory vystoupení a na konci všem

rozdaly vlastnoručně vyrobené hvězdy. Velké díky patří i učitelkám z mateřské školky, které celé vystoupení zorganizovaly, a také i vedení domova seniorů.

Naši koledníci se také zúčastnili pozhánání kardinálem D. Dukou na Pražském hradě. D. Duku doprovodili na bohoslužbu, nesli dary a četli přímlyvy. Pak jsme s koledníky šli průvodem směrem k Betlému a narozenému Ježíškovi.

Za letošní celou tříkrálovou sbírku chci říci, že byla naprosto úžasná. Od chvíle, kdy jsem vypravila koledníky, někdy úplně nové, i ty co koledují už déle, po chvíli, kdy jsem je vítala zpět a viděla v jejich obličejích, jak prožívali sbírku. Nejdůležitější je, že jsme lidem připomněli dávné poselství Tří králů a všichni mohli pomoci lidem v nouzi.

*Za farní charitu Kobylisy
Zuzka Řeháková*

K účasti naší farnosti na projektu adopce na dálku indických dětí

V roce 2014 to bude již 18 let ode dne, kdy kostel Sv. Terezie navštívila řádová sestra Maria Goretti, aby představila projekt podpory vzdělávání pro indické děti s prosbou, abychom jej podpořili. Arcidiecézní charita Praha navázala kontakty s vybranými sociálními středisky v Indii a zajišťuje spolu s nimi výběr těch nejpotřebnějších dětí z rodin, které na vzdělávání dětí nemají finanční prostředky. Přitom otázka základního vzdělání je předpokladem, aby se děti vymanily z bída a mohly žít důstojný život. Kromě některých rodin, které byly ochotny individuálně adoptovat indické dítě a uhradit potřebný roční finanční příspěvek, zde byla řada farníků, kteří byli ochotni přispět menší, pro ně únosnou peněžní částkou a tak se naskytla možnost, aby farnost jako celek adoptovala skupinu osmi až devíti indických dětí nebo i studentů teologie – seminaristů. V uplynulých 18 letech tak naše farnost podpořila sedm seminaristů, z nichž jeden se během studia rozhodl pro jiné povolání (Paul Thakur) a jeden studia nedokončil ze zdravotních důvodů (Kumar Voliganti). Teologická studia řádně ukončilo pět seminaristů (Anand Raj, Wilfred Monis, Linus Toppo, Devraj Fernandes a John Soren), na závěr přijali jáhenské a kněžské svěcení a dnes působí pastoračně ve farnostech podle rozhodnutí příslušného biskupa. Dále naše farnost podpořila 8 dětí, které již ukončily školní docházku desátou třídou, nebo pokračovali v dalším studiu na odborné škole (např. pro zdravotní sestry) či technickém učilišti (svářečský kurs). Ve dvou

případech se finanční situace v rodině zlepšila natolik, že se rodiče rozhodli účast dětí v adopci na dálku ukončit a financovat jejich další vzdělávání z vlastních zdrojů. Délka podpory naší farností se pohybovala v rozmezí šesti až dvanácti let. V současné době podporuje naše farnost šest dětí navštěvujících základní školu a dvě studentky nižšího univerzitního vzdělávání. Roční příspěvek pro žáky základní školy zůstává 4900 Kč a pro studenty 6000 Kč. Přispět na úhradu školného na další roční období bude možno nejspíše některou neděli v měsíci březnu, kdy budou na vývěsce vystaveny fotografie podporovaných dětí. Konkrétní den bude včas oznámen. Děkujeme všem, kteří každým rokem děti z chudých poměrů touto formou podporujete.

*Pán Vám to jistě nezapomene.
P. Josef Brtník
a Stanislav Mareš*

Setkání pastorační rady farnosti dne 19. 1.

Průběh Vánoc a s nimi spojených oslav – nejen liturgických – hodnotila naprostá většina radních kladně až velmi kladně. Dalo by se říci, že Vánoce se všem líbily. Velkou odezvu – jako již tradičně – měla Tříkrálová sbírka. Rovněž rituál obnovy manželských slibů v neděli 29. 12., spojený s osobním předáním tištěného přání, považovala většina členů PRF za milý a zdařilý. V naší farnosti se jí účastnilo přibližně 130 manželských párů na jednotlivých bohoslužbách. Vysoké známký získalo i ekumenické setkání, které se v naší farnosti uskutečnilo v pátek 17. ledna.

Hodnocení uplynulého období však nebylo hlavní náplní setkání PRF. Věnovali jsme se zejména textům věroučné konstituce Světlo národů (*Lumen Gentium*), konkrétně její šesté kapitoly, pojednávající o řeholnících, a sedmé kapitoly o eschatologickém rázu putující církve a jejím spojení s nebeskou církví. Nad uvedenými pasážemi koncilového dokumentu jsme se zamýšleli z pohledu vztahu k naší farnosti a z hlediska dopadů na pastorační práci. Individuálně jsme hledali a sdíleli odpovědi na otázku, co koho v textech uvedené konstituce zasáhlo a proč. V této souvislosti byl pochopitelně často připomínán salesiánský rozměr kobyliské farnosti a tomu odpovídající spiritualita i praktické zaměření farnosti. Ani vztah salesiánů se sestrami Matky Terezy nebyl opomenut. Josef Brtník v návaznosti na kapitolu o řeholnících citoval i několik pasáží ze závěrečného dokumentu synody o zasvěceném životě *Vita consecrata*.

Tomáš Redlich zmínil rovinu kategoriální pastorační práce a otázku jejich „hranic“ ve farnosti spravované řeholním řádem i návrh více se v příštím období zaměřit na světce. V souvislosti se sedmou kapitolou, zabývající se eschatologickými skutečnostmi, pak opakovaně zaznívaly postřehy o propojení těch, kteří nás již přešli do nebeského království, s naší dosud pozemsky putující církví a farností.

Martin Hobza podal přítomným stručnou informaci o záměru instalovat v kobyliském

kostele sochu Dona Boska u příležitosti dvoustého výročí jeho narození, které si budeme připomínat v létě příštího roku. Seznámil nás s dosavadními úvahami salesiánské komunity týkajícími se této sochy a s představami salesiánů ohledně jejího vzniku i uměleckého ztvárnění a též způsobu financování. Socha patrona a zakladatele salesiánů by měla farníkům pomoci vnímat Dona Boska nejen jako vzor, ale především jako nebeského přítele, s nímž mohu – i prostřednictvím jeho sochy – v modlitbě komunikovat. Hovořili jsme také o možnostech zapojení farníků do realizace tohoto záměru.

Kazimír Večerka vysvětlil radním některé změny, které na základě jejich připomínek zahrnul do dotazníku farnosti, který bude během prvních tří postních týdnů distribuován ve farnosti a jehož smyslem je získat hlubší podklady pro pastorační činnost v Kobyliště farnosti. Diskutovala se i otázka samostatného dotazníku pro děti mladší dvanácti let, k níž se však většina členů PRF stavěla odmítavě.

Příští setkání pastorační rady farnosti proběhne 16. 2. Prosíme o vaše podněty a připomínky k životu naší farnosti – můžete se obrátit na kteréhokoliv z nás. Vaše postřehy, ať již kritické či tvůrčí, jsou pro nás důležitější, než se zdá. Předem moc děkujeme. A prosíme též o modlitby za naši farnost i za celé Kobyliště.

Franta Reichel

Aby se děti vzájemně respektovaly...

Zuzka Jiráková je důkazem toho, jak mateřství může být neuvěřitelné a krásné zároveň. Nejen proto, s jakou péčí a rozumným přístupem se stará o svoji velkou rodinu. Dokáže také mluvit o rodinných starostech a problémech se značným nadhledem. Hovořila o nich také v rozhovoru pro Kobylístek s nadějí, že by její zkušenosti nebo poznání mohly být užitečné pro někoho v podobných situacích, jaké prožívala a prožívá ona sama...

Zuzko, ty jsi kdysi řešila problém, jestli vůbec budeš mít děti. Jak to tehdy bylo?

Dlouhou dobu, tedy několik let, jsme se pokoušeli o miminko, ale nešlo to. Když se to nakonec povedlo, dvakrát jsem o miminko přišla. S manželem jsme tehdy podstoupili různé testy, nezjistil se žádný problém. Bylo mi tehdy už skoro třicet, a protože jsme miminko chtěli, rozhodli jsme se pro adopci. A v té chvíli jsem opět otěhotněla a to už se povedlo.

Nakolik ses trápila tím, že nemůžeš mít děti? Většina lidí se s tím vyrovnává jen velmi těžce...

Trápila jsem se hodně. Když se mi narodilo páté dítě, spolužačka ze školy mi napsala: „Tak se ti splnila ta velká rodina“. Tedy již na základní škole jsem si přála mít hodně dětí a mluvila jsem dokonce o tom i s kamarádkami!

Takže když jsem byla v období, že jsem nemohla otěhotnět, bylo to pro mne velké zklamání. Pak když jsem několikrát o miminko přišla, tak jsem se vnitřně uzavřela a vytvořila jsem si jakýsi blok a počítala víc s tou horší možností. Naštěstí jsem si zachovala i maličkou víru, že to může vyjít. Nebyla jsem schopna potkat maminku s kočárkem, každé miminko mi vhnalo slzy do očí. A to pak ani můj optimismus neměl sílu mi pomoci.

Co ti v těch těžkých chvílích pomáhalo?

Když ti někdo řekne: „nemysli na to“, tak to nepomáhá. Tahle věta byla pro mne jen prázdná

slova. Je to sice dávno, ale s manželem jsme měli hodně dobrý vztah a i tohle jsme prožívali spolu. Někdo se třeba neumí svěřit nebo to jednoduše nedovede prožít s partnerem. Můj manžel mne naopak ve všem podporoval, pomáhal mi, doprovázel mne k lékařům, sdíleli jsme to spolu. Cítila jsem, že za mnou stojí, že mi to nevyčítá. Měla jsem pocit, že to trápení není jen moje, ale že je to naše společné, že v tom nejsem sama. Dával mi najevo, že jsem pro něj velmi důležitá i bez těch dětí. Těžko v takových chvílích radit druhým, kde třeba je ten partner jiný. To tehdy vycházelo z mého manžela samotného.

Když se to pak nakonec povedlo a ty jsi čekala dítě a měla za sebou to nejkritičtější období, co jsi prožívala? Byla to euforie nebo naopak strach, aby to celé dopadlo dobře až do konce?

Na jedné straně obrovská euforie, na druhé straně jsem pociťovala obavy, to asi jinak ani nešlo. Takže po otěhotnění ze začátku radost nebyla ta správná - nechávala jsem si v hlavě stále rezervu. A pak když se nám miminko narodilo, radost byla o to intenzivnější, naprostá euforie. Tři dny jsem se na malého nemohla podívat, aniž bych nebrečela štěstím. Bylo to neskutečné, že se to povedlo, že to miminko opravdu existuje, že je moje... Až jsem se skoro styděla, že pořád brečím. Bylo to strašně silné, na to nikdy nezapomenu. A u všech dalších dětí jsem zažívala podobné pocity, neskutečnou radost z toho, že mám dítě. Když se mi narodila

nejmladší Zuzanka, to jsem byla už ve vyšším věku. Čekali jsme na ni dlouho, dva roky. Celý rok jsem ji dávala spát se slzou v oku. A každý den jsem za ni děkovala Pánu Bohu, jako za vysněný dar. Každý ho nedostane.

Radost z mého prvního dítěte byla vyjádřená třeba i v tom, že jsem se nemohla dočkat jeho prvních narozenin. A tak jsme s ním a s tatínkem slavili jeho první půlrok, z čehož jsme vytvořili jednu z našich vlastních rodinných tradic. První půlrok jsme pak slavili se všemi dětmi, dostaly "půlkový" dort a "půlkový" dárek, i když už těch oslav bylo postupně přemnoho.

Dnes je stále častější mít děti později, na druhé straně hodně lidí považuje takové rozhodnutí za nezodpovědné. Ty jsi měla děti v takzvané vyšším věku. Setkala ses s nepochopením okolí?

Osobně ne. Spíš jsem třeba našla na internetu diskuse, kde to lidi hodně odsuzují. Ale to se musí brát s rezervou. Taky jsem si v mých dva-

ceti letech myslela, že mít dítě ve třiceti je hodně pozdě. A pak jsem měla první dítě ve třiceti... Asi nejvíc jsem to pociťovala, když mě během těhotenství posílali na genetiku. Tam se to řešilo hodně. Paradoxně jsem nejvíc v klidu byla u posledního dítěte. Asi taky proto, že jsme předtím zvažovali pěstounskou péči. Chodili jsme po úřadech a měli jsme už vyplněné různé papíry a všechno připravené. A tak jsem si trošku v duchu i říkala, že bych si vzala klidně i dítě s Downovým syndromem, pokud by s tím souhlasila celá rodina. Pak jsem nakonec otěhotněla a tehdy jsem všechno prožívala v naprostém klidu a pohodě. Říkala jsem si, nebudu přece řešit genetiku vlastního dítěte, když bych si ho sama vzala do pěstounské péče...

Měla jsem také štěstí, že když jsem měla děti v pozdějším a pozdějším věku, tak se celkově zvedal věk prvorodiček. Kromě toho, já jsem se narodila jako velký optimista, opravdu hodně velký, takže si i díky tomu hodně idealizuji lidi kolem sebe a určitě jsem spoustu skrytých nářeků nikdy nevnímala, tedy mi nevadily a vlastně asi proto jsem se s tím nesetkala. A navíc mám štěstí, že mi lidé hádají o hodně méně let, takže spousta lidí netušila, kolik mi skutečně tehdy bylo.

Na mateřské, tedy rodičovské dovolené jsi již docela dlouho. Co děláš, aby sis zachovala čistou hlavu?

Nejlépe si hlavu vyčistím, co mi můj čas v naší rodině dovoluje, šitím a pletením. Začala jsem pro radost dětem vyrábět různé modely. To prostě večer odložím domácí povinnosti na druhý den a zalezu si do svého šicího koutku a tam se v klidu a bez dětí realizuji. A k šití patří internetová šicí diskuze, kde si s maminkami z celé republiky předáváme nejen šicí rady.

S dětmi jsem doma osmnáct let. Před deseti lety jsme si s kamarádkami založily setkávání v čajovně. Nejdřív ve skutečné čajovně, pak u nás a teď u další kamarádky se scházíme bez dětí jednou za 14 dní nebo jednou za měsíc, jak to

vyjde, a povídáme si, abychom si vyčistily hlavu. Vždycky tam slyšíme, že podobné věci a problémy se řeší v každé rodině, že to naše „trápení“ a věci, které musíme denně řešit, jsou všude stejné a že v tom vlastně nejsme sami.

Na podobné téma navazuje moje další společenství - Modlitby matek, kde se též probírají rodinné starosti a radosti, ale jsou navíc posílené modlitbou, a to velmi silnou modlitbou za děti a za rodinu. V obdobném duchu probíhá setkávání v manželském společenství, kde se scházíme večer jednou za měsíc, též s modlitbou a navíc s povídáním o Písmu a o rodině a toto setkávání má každoroční vyvrcholení na společné dovolené rodin s dětmi. Obě tato společenství nakonec přerostla z pouhého setkávání ve velmi intenzivní přátelské vztahy, takže já postupně opouštím čajovnu a pokračuji zde.

Taky mi hodně pomohla víra, jsem pokřtěna přes deset let. O víře jsem uvažovala už strašně dávno. Před patnácti lety jsem to zvažovala opravdu vážně, pak po dvou letech jsem začala chodit na přípravu na křest. Příprava byla intenzivní, setkávali jsme se každý týden. Měli jsme dobrou skupinku, takže domů jsem chodila kolem půlnoci, bylo to skvělé...

Moje aktivity bez dětí si v poslední době také začínám doplňovat chozením na Přástky, které jsou jednou za 14 dní v katechetické místnosti u kostela a tam si třeba upleteme čepici, šálu, vyloupeme ořechy a přitom si nezávazně popovídáme. Líbí se mi, že tam chodí vlastně všechny generace, od těch nejmladších až po babičky.

Držíš se také pozoruhodné zásady, že děti nemají přímou povinnost starat se o mladší sourozence...

Zuzka Jiráková pochází z Prahy, vystudovala obchodní akademii. S manželem Janem se jim od roku 1996 postupně narodily děti Michal, Tomáš, Filip, Vojtěch, Eliška Anna, Jan Josef a Zuzana Hana.

Ano, povinnost to není. Protože rozhodnutí mít děti je rozhodnutí rodičů, ti mají za děti zodpovědnost. Mít další a další děti si přejí rodiče a dává jim je Bůh. Myslím si, že v dnešní době i křesťan má možnost si přát konkrétní počet dětí, ale děti již musí přijímat své sourozence bez jakékoliv možnosti volby, zkrátka tak, jak přicházejí. Mohou si vybrat kamarády, partnera pro život, ale sourozence ne. Naším úkolem jako rodičů je naučit naše děti, aby se vzájemně respektovaly, my je nenutíme, že se přímo musí mít rády. To ani nejde, nutit někoho druhého mít rád. A právě to, že to není jejich povinnost, že to vyloženě nemusí, asi způsobuje, že o to víc to přijmou a že se opravdu k sobě chovají hezky. Když jsem někde četla nějaký rozhovor o tom, že v rodině bylo víc sourozenců, tak si v dospělosti ti starší stěžovali na to, že se o mladší sourozence museli starat. Takže my to řešíme u nás doma tak, že děti jsou za pomoc se sourozencem odměňovány. Když třeba jdou domů a musí na sourozence po škole čekat, dostanou odměnu. Třeba drobné kapesné. Jedno z našich dětí si tak postupně nashromáždilo na příspěvek na stavbu modelu hradu, který si tvoří u nás na zahradě. Doma mají děti své úkoly, třeba nádobí, zametání, vytírání, takže své povinnosti plní stejně. Ale péče o sourozence by pro ně neměla být něčím, na co budou jednou vzpomínat nějak špatně, ale naopak, chceme, aby se cítily dobře. Jejich povinnost tohle není, ale ocením jejich snahu, když to udělají. Myslím si, že ta pomoc se sourozencem za malou odměnu je přínosná. Ono to ve výsledku stejně dá jen pár desetikorun navíc ke kapesnému za měsíc, ale děti mají radost a váží si toho.

Kamila Schusterová

Alfa pro mládež

Začátkem října jsme v Kobylisích uspořádali úvodní večer Alfy pro mládež s tématem Jde v životě o víc? Na to navázalo deset dalších setkání, každé pondělí v 19.00. Střídali jsme se v přípravě promluv i jídla a za sebe mohu říct, že mě to velmi bavilo. Nejlepším zážitkem pro mě byla vždy diskusní skupinka, kde jsme mohli sdílet svoje názory a obohacovat se navzájem. Součástí byl i společný víkend, který jsme měli v prostorách klubu Vrtule a kde byla příležitost společně strávit více času. Jsem ráda, že jsem mohla být součástí přípravného týmu a poznat nové lidi. Celkem se vystřídalo 21 hostů, z nichž pět zůstalo až do konce. Potěšilo mě rozhodnutí všech pěti, že se chtějí dále setkávat ještě na Betě. S naším týmem jsme se také shodli na tom, že bychom rádi kurz příští školní rok opět nabídli mladým lidem.

Co si o tom myslí hosté?

O kurzu Alfa v Kobylisích jsem se dozvěděl od mé slečny, která je věřící. Já nevím, jestli Bůh existuje, ale jsem tomu otevřený (někteří by mě nazvali hledajícím). Dlouho jsem zvažoval, zda tam mám jít. Nakonec jsem usoudil, že nemám žádný rozumný argument proč ne. Tak jsem souhlasil a začal navštěvovat kurz Alfa. Kurz vždy začínal večerí, u které jsme se všichni vzájemně poznávali a povídali si o sobě. Po večeri nám zahrála kapela písničky a mnozí z nás se připojili k jejich zpěvu. Následovala promluva, která nás měla seznámit s tématem večera. Občas byla oživena krátkým filmem, scénkou či hrou. Zbytek večera jsme trávili diskuzí nad uvedeným tématem. Já, coby nevěřící, jsem byl zvědavý, jak to

Nicole Roubíková, přípravný tým

bude probíhat. Musím říci, že tam byla krásná přátelská atmosféra. Seznámil jsem se zde s několika dobrými lidmi. Myslím, že jsem k nim celkem zapadnul. Každé téma pro mě bylo přínosem. Dozvídal jsem se více a více věcí o Bohu a o církvi. Také jsem přidal pár mých myšlenek a pohledů k daným věcem. Díky informacím, které jsem se na kurzu dozvěděl, jsem Bohu rozhodně blíže, nicméně stále se za věřícího nepokládám. Myslím, že jsem udělal dobře, že jsem tam šel. Všem, kteří váhají, zda se tohoto kurzu účastnit, bych ho chtěl doporučit. Nebojte se, pokud vám to nebude nic říkat, tak vás tam nikdo držet nebude.

Patrik, host Alfy pro mládež

S hernou zavřu i kadeřnictví

„Americké výzkumy ukazují, že tam, kde je vyšší dostupnost hracích automatů, se vyskytuje i vyšší procento gamblerů, neboť v populaci je určitá riziková skupina, která při snadné dostupnosti hazardních her lehčeji podlehne,“ řekla na debatě o dopadech hazardu, která se uskutečnila ve farním sále, MUDr. Vyhnánková, primářka z Psychiatrické léčebny Bohnice. Debata se konala ve čtvrtek 16. 1. za skrovné účasti farníků a bohaté účasti hazardní lobby. Naštěstí přišli i lidé mimo farnost, takže počet odpůrců heren na Praze 8 mírně převažoval nad počtem jejich provozovatelů. Ty zastupoval i Petr Vrzáň, figura ukazující zvrácenost místního politického prostředí – nejdříve manažer kasina Happy Day, mezi lety 2006 – 2009 šéf Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, od roku 2011 ředitel Sdružení provozovatelů centrálních loterních systémů SPELOS. „Bohaté“ jsou i jeho politické zkušenosti: v 90. letech poslanec za Sládkovy republikány, po jejich nezvolení do PSP ČR přestoupil k ČSSD, nyní na podzim kandidoval za Zemanovce-SPOZ. V rozhovoru pro Hradecký deník během kampaně mimo jiné prohlásil: *„Jako vysoce aktuální vidím nutnost korekce církevních restitucí. A už mě nebaví poslouchat výroky některých politiků, že to nejde. Zákonem jde téměř vše. A pokud církev budou vznášet své nehorázné požadavky dotýkající se dokonce symbolů české státnosti, pak já odpovídám stejně nehorázně: Církev mimo zákon!“* (rozhovor je dostupný online)

Na debatě spolu s MUDr. Vyhnánkovou vystoupil i policista z Prahy 7 Lukáš Heinz, který popisoval své zkušenosti s vysokou kriminalitou v hernách a jejich

okolí: „V hernách se často uskutečňují předávky drog, loni jsme v herně na Ortenově náměstí zadrželi velkou předávku pervitinu, v herně v ulici Plynární se uskutečnily dva pokusy o vraždu. Kvůli kriminalitě gamblerů se z okolí heren stávají vybydlené čtvrti, např. v ulici Plynární skončilo za poslední léta asi 6 provozovatelů, protože byli neustále vykrádáni.“

Předposledním mluvčím debaty byl Martin Svoboda, předseda občanského sdružení Občané proti hazardu, který v minulosti sám v automatech prohrál 7 milionů, málem spáchal sebevraždu, dodnes své dluhy splácí a o své zkušenosti gamblera napsal knihu Já hráč. A panel uzavřela Hana Matoušová zmocněnkyně přípravného výboru místního referenda o hernách na Praze 8 Hana Matoušová, která popsala, jak zastupitelé Prahy 8 povolili hazard na nejvíce místech z celé Prahy – na 50 adresách. Přitom možnost omezit ho měli stejnou jako ostatní městské části – záleželo čistě na zastupitelích, jakou stanoví minimální vzdálenost od škol, zdravotnických, sociálních a církevních budov. Nestanovili si minimální vzdálenost žádnou, takže několik desítek heren z oněch povolených 50 je méně než 100 metrů od výše zmíněných budov (100 metrů bylo stanoveno jako „blízkost“ v loterijním zákoně před novelizací v roce 2012). Zástupce starosty Michal Švarc (TOP 09) k tomu uvedl: „V okruhu 100 metrů každé herny je vždy nějaké podobné zařízení.“ Dále zastupitelé nijak neomezili provoz heren, všechny jsou otevřeny non-stop (na Praze 10 stanovili otevírací dobu od 10 do 22). Debata to byla živá a velmi zajímavá,

doplnil ji i pohled MUDr. Prokeše z oddělení závislosti v PL Bohnice, který se s gamblery dennodenně setkává. S jeho rozumnými argumenty často kontrastovaly argumenty provozovatelů heren, např. Tomáše Trnky: „Já kromě herny provozuji i kadeřnictví. Když mi zavřou hernu, budu muset zavřít i kadeřnictví, které z herny musím dotovat.“

Otázkou je, z jakých důvodů a jak dobře tedy pan Trnka kadeřnictví provozuje, když se jím na rozdíl od tisíců jiných majitelů kadeřnictví nedokáže uživit.

Vladka Jelínková

Pomoc při sběru podpisů

Za první dva týdny sběru podpisů jsme nasbírali asi 800 podpisů. Avšak nasbírat 10 000 podpisů nejpozději do konce května bude opravu „fuška“, proto bych ráda poprosila o pomoc každého, koho tato aktivita zaujala (ač jsem si vědoma neúčinnosti hromadných výzev, při kterých si každý pomyslí: „Já už mám svých aktivit dost, ať se zapojí někdo jiný.“). Pomoc můžete v závislosti na svých možnostech: sbírat s námi na ulicích, obejít domy (třeba i „jen“ ten svůj), zajistit další podpisové místo (obchod, kavárna atd.), zeptat se učitelů a rodičů ve škole dětí či „jen“ svých známých. I jeden vyplněný arch nám pomůže! Archy si můžete stáhnout na adrese www.8bezhazardu.cz/petice. Podepsat ho smí ti, kdo mají trvalé bydliště na Praze 8 a spadají pod MČ Praha 8 (nikoli MČ Dolní Chabry či MČ Ďáblice), je jim více než 18 let a vyplní plné jméno, adresu a datum narození (čitelně). Nenechávejte prosím petici na domovních nástěnkách bez dozoru, jsou v ní osobní data a kdyby se arch ztratil, ztratíme tím i několik podpisů (protože nikdo nesmí podepsat návrh na místní referendum více než jednou!). Archy pak můžete odevzdat na jednom z podpisových míst, která jsou

uvedena na petici, např. v knihkupectví Portál nedaleko kostela (odevzdávejte je prosím co nejdříve, abychom měli přehled, kolik podpisů již máme). Budu ráda, když se mi ozvete na adresu vladka.jelinek@gmail.com či telefonem 776 393 717, zašlu vám více informací.

Referendum můžete podpořit i finančně na transparentní účet 2300519436/2010. Všem děkujeme za podporu!

Vladka Jelínková a Anička Fantová
a členové přípravného výboru referenda

Pete Seeger: pokud se někdy událo něco dobrého, nikdy se to neztratí

Říjen 2010: Po dolním Manhattanu kráčí uprostřed davu demonstrujících lidí vysoká štíhlá postava. Právě vrcholí protesty Occupy Wall street a přítomnost Pete Seegera mladé lidi v jeho okolí tak trochu elektrizuje. Není divu: Pokud zpíváte po boku člověka, který skládal protestní písně už proti Adolfu Hitlerovi, zpívá se vám jaksi lépe.

27. ledna zemřel ve věku 94 let folkový zpěvák, skladatel a aktivista Pete Seeger.

Jeho život byl velmi dlouhý na to, aby jej šlo vylíčit v několika větách. A přece mnoho lidí jeho odchod zasáhl tak, jako kdyby to byl odchod v jistém smyslu předčasný. Není to jenom tím, že si po celý život zachoval obdivuhodnou houževnatost a energii - vždyť ještě několik dní před svou nemocí jako obvykle štípal dřevo u svého srubu, který před mnoha desítkami let sám na břehu řeky Hudson postavil. Pete Seeger byl pro mnoho lidí symbolem celoživotního poctivého úsilí.

Spolu se sběratelem lidových písní A. Lomaxem stál u zrodu žánru folkové hudby v dnešním slova smyslu - ať už jako sólový zpěvák, blízký přítel Woody Guthrieho či později jako člen slavné kapely The Weavers. Přesto asi nebyl tím, koho si mnozí v naší zemi představí pod pojmem folkový zpěvák. Seeger v rozhovorech cituje Platona, rozebírá Beethovenovu sedmou symfonii, hovoří o Bibli, pro jednu ze svých nejslavnějších písní upravuje text ze starozákonní knihy Kazatel. Hudba pro něj není pouhou zábavou, tím méně způsobem obživy: je to mocný nástroj, účinná zbraň v bitvě za dobrou věc. Na své pětistrunné banjo napsal: "This machine surrounds hate and forces it to surrender (Tento nástroj obkličuje nenávist a nutí ji ke kapitulaci)."

Sám o sobě říká: "Nikdy jsem se nepovažoval za velkého sólistu. Nemám dobrý hlas a na svůj nástroj nehraji virtuózně. Moje schopnost, myslím, spočívá v tom, že umím rozezpívat lidi kolem sebe." Je to skromný výrok, měl výjimečný hlas velkého rozsahu a hrál výborně na několik hudebních nástrojů. Přesto se zdálo, že jeho nejoblíbenějším nástrojem jsou lidé kolem něj. Vynikal

v schopnosti zapojit publikum do svých písní. I to je jeden z důvodů, proč ho několik generací hudebníků napříč žánrovým spektrem považuje za svého učitele.

Ve vzpomínkách na tohoto zpěváka, které se po jeho smrti objevily, se zmiňuje jeho levicové smýšlení. Když v roce 1964 vystupoval při svých cestách v Československu, byla mu mnohdy skrytě vyčítána jeho politická

naivita a idealismus. Něco pravdy na tom bylo. Skutečnou tvář komunismu poznával až s postupem času, svůj postoj pak přece jen měnil. (Návštěvu Československa si dobře pamatoval celý život a text písně "Holka modrooká", kterou se naučil hrát na banjo, si vybavil ještě po 40 letech.) Kommunismem nadále nazýval způsob soužití, který obdivoval u původních obyvatel Ameriky - Indiánů (sám v dětství vášnivě četl knihy Ernesta Thompsona Setona). Jeho přesvědčení, že bohatství by se nemělo hromadit v rukou nemnoha jednotlivců, jej vedlo ke kritice některých aspektů veřejného života ve své vlasti. Důsledkem byl mimo jiné i 17 let trvajících zákaz veřejných vystoupení v médiích. Až v posledních letech se dočkal uměleckých ocenění i oficiálních uznání. Se skutečným komunismem však mnoho společného neměl: v roce 1982 například benefičním koncertem podpořil polskou Solidarit. Snad lze dokonce říci, že proti podstatě komunismu bojoval. Vždyť princip třídní nenávisti byl pravým opakem jeho přesvědčení. „Snažím se povzbudit lidi, aby se spojili dohromady.“ Nebyl pouhý idealista. Připomínal, jak je nutné hovořit i s těmi, kteří s námi nesouhlasí. „Když potkám mladého radikála, říkám: nezapomeň zpívat i pro konzervativce.“ Svou aktivitou dosáhl velmi praktických výsledků: stál např. u zrodu organizace Clearwater, která si dala za cíl vyřešit katastrofální průmyslové znečištění řeky Hudson. Podobných větších i menších aktivit, do kterých se aktivně zapojil, či které sám inicioval, byly během jeho života stovky. „Mysli globálně, jednej lokálně“ bylo jedním z jeho hesel a opravdu: zdálo se, že dává přednost spíše drobným občanským

aktivitám, nepřesahujícím možnosti několika lidí, kteří se spojili za společným cílem. Takové akce mívaly úspěch.

Se svojí manželkou Toshi (1922-2013) prožili téměř 70 let společného života. Připomínal, za co všechno vděčí jejímu nasažení, které bylo méně viditelné, ale neméně významné.

Někdy se o něm psalo jako o ateistovi. Byla to pravda? Sám říká: „Podle mé definice Boha nejsem ateista. Kdykoli otevřu oči, vidím Boha.“ Ti, kteří ho poznali, o něm mluvili jako o velmi duchovním člověku, přestože se zdráhal pro tuto svoji zkušenost používat tradiční církevní terminologii.

„Věříte v posmrtný život?“ Ptal se ho kterýsi novinář. Pete odpověděl: „Když nám s Toshi zemřelo naše prvorozené dítě – bylo mu šest měsíců – otec mi řekl: Asi tě nedokážu nějak potěšit, ale pamatuj si: pokud se někdy událo něco dobrého, nikdy se to neztratí.“

Petu Seegerovi bylo dopřáno, aby z tohoto světa odešel tak, jak si jen král folku může přát: obklopen svojí rodinou a přáteli, mezi kterými byl i Peter Yarrow, jeho dlouholetý přítel z folkového tria Peter, Paul and Mary. Ten měl s sebou svoji kytaru a tak u nemocničního lůžka zněly písně, které Seeger hrál již před půl stoletím: „We shall not be moved“, „We Shall Overcome“, „Oh, Freedom“, „Down By the Riverside“. A mnoho dalších. Všichni zpívali. Zdálo se, že se Pete snaží zpívat spolu s nimi.

Jedna z posledních písní, kterou nahrál, by mohla být jakýmsi shrnutím jeho celoživotního creda: „God’s counting on me, God’s counting on you – Bůh počítá se mnou, Bůh počítá s tebou“. Právě věrnost přesvědčení, že každý máme svůj díl odpovědnosti za kousek světa kolem nás, ho provázela celým jeho životem. Paul Prestopino, přítel a hudebník, krátce po jeho smrti napsal: „Pete byl jen jeden, nad všemi ostatními,

mnoho z nás uvedl na naši hudební cestu. Všichni jsme ho zpočátku napodobovali a v jistém smyslu tak děláme dosud. Musíme v této hudbě pokračovat, každý svým vlastním způsobem, zpíváním starých písní i psaním nových. Peteova smrt nechává mezeru příliš velkou na to, aby ji mohl zaplnit jeden člověk – všichni musíme splnit naši část tohoto úkolu.“ Svým způsobem tato hudba žije dál i v našem kostele. Některé z písní, které lze zaslechnout v neděli při Devátých, hrál a zpíval v jejich originálních verzích i Pete Seeger.

Šlo by o něm vyprávět ještě dlouho. Leží přede mnou desítky stránek jeho rozhovorů. Když se jimi probíráte, cosi vystupuje velmi živě: ohromná vnitřní poctivost, jakási radostná odpovědnost, přesvědčení, že zde máme jistý úkol a společně ho zvládneme lépe než jako jednotlivci. A právě hudba je nástrojem, kterým lze lidi v jejich různosti spojit a pomoci jim k vzájemnému pochopení. Nenapravitelný idealista? Kéž by bylo více takových.

Petr Pavlíček

„Ne“ egoistické omrzelosti

Papež František nám v exhortaci Evangelii Gaudium – Radost evangelia v kapitole II. s názvem V krizi společenské angažovanosti v článku 81 – 83 adresuje slova, která souvisí s evangeliem 5. neděle v mezidobí o světle a soli, kterou máme být.

Když nejvíce potřebujeme misionářský dynamismus, který přináší světu sůl a světlo, mnozí laici se obávají, že je někdo vyzve k plnění nějakého apoštolského úkolu a snaží se utéci před jakýmkoli závazkem, který by je mohl připravit o volný čas. Dnes je například velmi obtížné nalézt ve farnostech připravené katechety, kteří by ve svém poslání setrvali určitý počet let. Něco podobného však nastává i u kněží, kteří mají obsesi střežit si svůj osobní čas. Často je to způsobeno tím, že tito lidé cítí nutkavou potřebu uchovat si prostor svoji autonomie, jakoby úkol evangelizovat byl nebezpečný jed, a nikoli radostná odpověď na Boží lásku, která nás posílá na misie, naplňuje nás a činí plodnými. Někteří se vzpírají okoušet chuť misijního poslání a jsou uzavřeni do paralyzující omrzelosti.

Problémem není vždycky přebytek činnosti. Především je sama činnost prožívána špatně, bez adekvátních motivací, bez spirituality, která činností prostupuje a činí ji přitažlivou. Odtud plyne, že povinnosti unavují více než je rozumné a někdy způsobují nemoc. Nejedná se o námahu poklidnou, nýbrž napjatou, tíživou, neuspokojující a v posledku neakceptovanou. Tato pastorační omrzelost může mít různý původ. Někteří do ní upadnou, protože se pustili do nerealizovatelných plánů a nežijí rádi tím, co by mohli v poklidu dělat. Jiní proto, že nepřijímají svízelnou evoluci uskutečňová-

ní, a chtějí, aby všechno padalo z nebe. Další proto, že přilnuli k určitým plánům nebo snům pěstovaným svou vlastní marnivostí. Jiní proto, že ztratili reálný kontakt s lidmi v jakési odosobněné pastorači, která přikládá větší pozornost organizaci než lidem, takže jsou nadšeni spíše „harmonogramem cesty“ než samotnou poutí. Jiní upadají do omrzelosti, protože neumějí čekat a chtějí ovládat rytmus života. Dnešní úzkostná snaha o bezprostřední výsledky způsobuje, že pastorační pracovníci netolerují snadno určitý odpor, zdánlivý nezdar, kritiku, kříž.

Tak se utváří největší hrozba, kterou je „šedý pragmatismus všedního života církve, ve kterém všechno zdánlivě vychází z normality, zatímco víra je ve skutečnosti podřívána a degeneruje na zbytečnost“. [63] Vyvíjí se tak záhrobní psychologie, která postupně transformuje křesťany v muzejní mumie. Zklamání realitou, církví nebo sebou samými žijí v ustavičném pokusech přilnout k nasládlému a beznadějněmu smutku, který ovládne srdce jakožto „nejcennější dáblův elixír“. [64] Ač povolání k objasňování a sdílení života, nechávají se nakonec okouzlit věcmi, které plodí pouze vnitřní temnotu a ochablost a které oslabují apoštolský dynamismus. Vzhledem k tomu všemu si dovoluji opakovat: ne-nechme si ukrást radost z evangelizace!

Vybral P. Josef Brtník

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti.

1. Kde sídlí odvolací církevní soud pro pražskou arcidiecézi?

- a) v Litoměřicích
- b) v Brně
- c) v Olomouci

2. Dogma o neposkrvněném početí Panny Marie, neboli o tom, že Panna Maria byla jako jediná z lidí pro budoucí zásluhy Ježíše Krista uchráněna dědičného hříchu, bylo vyhlášeno

- a) v roce 1454
- b) v roce 1654
- c) v roce 1854

3. Starý Zákon obsahuje i krásnou knihu žalmů. Kolik těch žalmů je?

- a) 50
- b) 150
- c) 167

4. Co je to „pektorál“ ?

- a) kříž, který nosí biskupové na prsou a který jim má připomínat, že mají nosit ve svém srdci Krista
- b) část v současnosti málo používaného liturgického oděvu kněží. Jedná se o šátek z lněného plátna s vázacími stužkami - má knězi připomínat potřebu soustředění na modlitbu.
- c) Posvátné dokonalé číslo, které se píše s vykřičníkem a které má připomínat svojí povahou věčného a všemocného Boha

5. Co o sobě také Kristus řekl?

- a) já jsem stůl
- b) já jsem dveře
- c) já jsem okno

6. Kristus byl dle svědectví evangelistů pokoušen na poušti satanem. Co po něm satan chtěl?

- a) aby na poušti vytryskla voda
- b) aby vzal do rukou jedovatého hada
- c) aby udělal z kamenů chleby

7. Jak nazývá křesťanská tradice kázání, ve kterém Kristus hovoří o blahoslawenství?

- a) horské kázání
- b) jeruzalémské kázání
- c) pouštní kázání

8. Který apoštol byl Ježíšem pokárán za to, že mu vymlouval, že musí „trpět a být zabit“?

- a) Jakub
- b) Petr
- c) Jidáš

1c, 2c, 3b, 4a, 5b, 6c, 7a, 8b.
Katolická zbrojnice - řešení!

Připravil Kazimír Večerka

Dým mladistvým

Přijdou ti křížovky pro děti moc složité? A Katolická zbrojnice fakt jednoduchá? Nechceš se učit, ale potřebuješ bejt biřmovanej a odmaturovat? Chceš dělat chytrýho, ale jseš líný zapnout Google? Tak právě pro tebe je tahle rubrika!

Co to je, číslo pět

Máš všech pět pohromadě? Možná si myslíš, že jo, ale ono se časem ukáže - víš co. Umíš do pěti počítat? To samé. Nakupuješ za pět prstů? Myslíš si, že ne, ale Opencard na rok 2014 stejně nemáš. Pět je prstů na ruce. Ruka je odpradávná symbolem moci a číslo pět se tak považuje za symbol moci taktéž. Pět měl David kamenů v mošně, když šel do Goliáše (1 Sam 17,40). Pět měl Ježíš chlebů, když božskou mocí sytil zástup (Mk 6,55). Pětka je i číslo svatby - pět bylo panen prozíravých, pět neprozíravých. Pětka je symbolem zákona - pět knih Mojžíšových, pět knih Žalmů.

Pěticipou hvězdu mají na vlajce či ve znaku desítky států, USA počínaje a Sovětským svazem (to si kdyžtak vygoogluj) konče. Pět je olympijských kruhů.

Soutěžní otázka

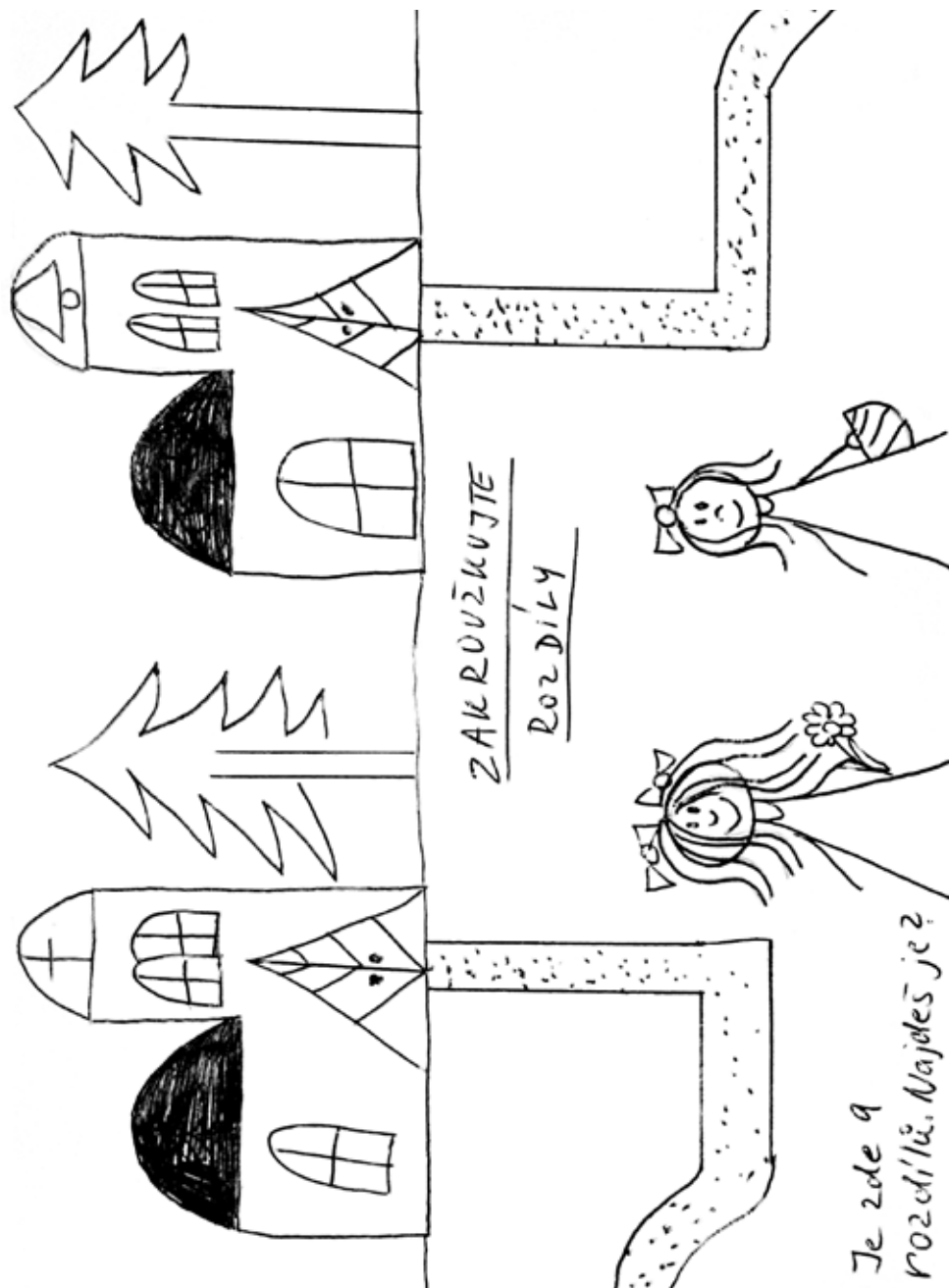
Poznáš pět světců, kteří budou ochraňovat sportovce svých zemí před teroristy na olympiádě v Soči? Co to je za země? Byla v těchto zemích někdy zimní olympiáda? Je některý ze světců svým životem spjat přímo s dějištěm některé zimní olympiády?

Malá nápověda

Všichni světci mají svátek v průběhu olympiády v Soči. (Teda až na dva - ti skoro!) Odpovědi posílej do zpráv na facebooku Dýmu mladistvým.

*Za drým tým
Dýmu Tomy und Jendyck.*

Stránku dětem připravila Johanka Körblerová.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00	v kapli sv. Kláry eucharistická bohoslužba
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba

středa 17.00 eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, T. Redlich,
F. Reichel, P. Remeš, T. Vyhnaněk
DTP: Boo & Vít Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 9. března 2014.
Uzávěrka bude v neděli 2. března 2014.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie.
Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výše: 9. února 2014, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.sdb.cz

únor

sudé	po	19.15	Práštky, katechetická místnost Emauzy
liché	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
10.	po	7.00 – 18.00 17.00	Celodenní výstav Krista svátostného Příležitost ke svátosti smíření
11.	út	7.00 – 16.00 16.00 18.30	Celodenní výstav Krista svátostného Bohoslužba se společným udílením svátosti pomazání nemocných Úterky u Terky, malé skupinky
12.	st	7.00 – 16.00	Celodenní výstav Krista svátostného
13.	čt	7.00 – 18.00	Celodenní výstav Krista svátostného
15.	so	9.00 – 13.00 9.00 – 15.00	"Modli se a pracuj" - P. Karel Satoria - kostel a sál Pout' snoubenců ke sv. Valentinu (Vyšehrad)
16.	ne	19.30	Klub seniorů - Zazpíváme si s harmonikou s Milanem Miškaříkem Setkání pastorační rady farnosti
17.	po	19.15	Společenství živého růžence
18.	út	9.30 18.30 19.20	Mamky sobě – Mgr. Hana Imlaufová: Jak vytvářet dobré vzta- hy s prarodiči, katechetická místnost Emauzy Úterky u Terky, Večer chval v boční kapli kostela Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fírtem, knihovna
20.	čt	15.00	Udílení svátosti pomazání nemocných v DD Mirovická
24.	po	19.00	Benefice Smyčcového kvarteta českých filharmoniků, divadlo
25.	út	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
26.	st	19.15	Salesiánské misie v Latinské Americe – beseda s J. Vracovským
28.	pá	16.00	Příprava rodičů na křest dětí

březen

2.	ne	10.30	Křty více dětí Klub seniorů - Návštěva výstavy panenek Barbie
3.	po	19.00	Setkání rodičů dětí, které se připravují na 1. sv. přijímání
4.	út	19.20	Úterky u Terky Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fírtem, knihovna
5.	st.	6.30, 17.00, 18.30 19.30	Popeleční středa, udílení popelce Přednáška Pavla Fischera "Svět jako výzva pro křesťana"
6.	čt	9.30 – 11.30 19.00 19.30 – 24.00	Kurzy Alfa (nejen) pro maminky s dětmi - pro přihlášené Adorace za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu Osobní adorace, kostel
7.	pá	17.00 17.55 19.20	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření Pobožnost Křížové cesty, kostel Uvedení do duchovní četby liturgických textů 1. neděle postní
8.	so	9.00	Duchovní obnova pro rodiče dětí do 10 roků, kostel a sál
9.	ne	7.30	Zařazení katechumenů mezi čekatele křtu Začátek dotazníkové akce farnosti